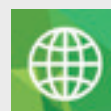

Zvláštní zpráva

Řídí Komise dohody o partnerství v oblasti rybolovu řádně?

EVROPSKÝ
ÚČETNÍ DVŮR

EVROPSKÝ ÚČETNÍ DVŮR
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Lucemburk
LUCEMBURSKO

Tel. +352 4398-1

E-mail: eca-info@eca.europa.eu
Internet: <http://eca.europa.eu>

Twitter: @EUAuditorsECA
YouTube: EUAuditorsECA

Mnoho doplňujících informací o Evropské unii je k dispozici na internetu.
Můžete se s nimi seznámit na portálu Europa (<http://europa.eu>).

Lucemburk: Úřad pro publikace Evropské unie, 2015

Print	ISBN 978-92-872-2706-5	ISSN 1831-0788	doi:10.2865/939127	QJ-AB-15-010-CS-C
PDF	ISBN 978-92-872-2742-3	ISSN 1977-5628	doi:10.2865/647805	QJ-AB-15-010-CS-N
EPUB	ISBN 978-92-872-2732-4	ISSN 1977-5628	doi:10.2865/46086	QJ-AB-15-010-CS-E

© Evropská unie, 2015

Reprodukce povolena pod podmínkou uvedení zdroje.

K použití či reprodukci mapy na s. 46 je nutné získat souhlas přímo od držitele autorských práv.

Printed in Luxembourg

Zvláštní zpráva

Řídí Komise dohody o partnerství v oblasti rybolovu řádně?

(podle čl. 287 odst. 4 druhého pododstavce SFEU)

Účetní dvůr ve svých zvláštních zprávách informuje o výsledcích auditů výkonnosti a auditů souladu s předpisy zaměřených na konkrétní oblasti rozpočtu či témata z oblasti řízení. EÚD vybírá a koncipuje tyto auditní úkoly tak, aby byl jejich dopad co nejvyšší, a zohledňuje přitom rizika pro výkonnost a zajištění souladu s předpisy, míru příslušných příjmů či výdajů, očekávaný vývoj, politické zájmy a zájem veřejnosti.

Tento audit výkonnosti provedl auditní senát I, jemuž předsedá člen EÚD Augustyn Kubik a který se zaměřuje na výdajové oblasti v oblasti ochrany přírodních zdrojů a hospodaření s nimi. Audit vedl člen EÚD Jan Kinšt s podporou vedoucího svého kabinetu Alejandra Ballester Gallarda, vedoucího oddělení Colma Friel, hlavní auditorky Marie Luisy Gómez-Valcárcelové, auditorky Oany Dumitrescové a auditora Frédérica Sobleta.

Zleva doprava: F. Soblet, M. L. Gómez-Valcárcelová, C. Friel, J. Kinšt, A. Ballester Gallardo, O. Dumitrescová.

Body

Zkratky

I–XIII Shrnutí

1–13 Úvod

1–3 **Nutnost mezinárodních dohod v oblasti rybolovu**

4–8 **Dohody o partnerství v oblasti rybolovu**

9–13 **Evropské zámořské loďstvo a dohody o partnerství v oblasti rybolovu**

14–16 Rozsah a koncepce auditu

17–83 Připomínky

17–53 Část I – Vyjednávání dohod o partnerství v oblasti rybolovu

17–25 Komise včas sjednala a obnovila dohody o partnerství v oblasti rybolovu s cílem předejít jakémukoli narušení rybolovných činností

26–28 Komise sjednala příslušnou síť dohod, soudržnost v rámci Indického oceánu by však bylo možné zlepšit

29–32 Cíl dohod o partnerství v oblasti rybolovu, tzn. zajistit, aby se sjednaná rybolovná práva týkala jen přebytkových rybolovných zdrojů, byl obtížně dosažitelný

33–46 Náklady na dohody o partnerství v oblasti rybolovu sjednané Komisí jsou s ohledem na minulé míry využití poměrně vysoké

47–53 Informace z následných hodnocení nebyly vždy při rozhodování a při jednáních užitečné

54–83 Část II – Provádění složek dohod o partnerství v oblasti rybolovu týkajících se přístupových práv a odvětvové podpory

55–60 Postup vydávání oprávnění k rybolovu (udělování licencí) byl zdlouhavý a těžkopádný, přesto Komise nepřijala opatření s cílem zjistit, co by bylo možné zlepšit

61–65 Centrální sledování úlovků nebylo přiměřené a ohrožuje včasné zjištění problémů a správný výpočet plateb

66–70 Komise a partnerské země se dohodly na příslušných činnostech, které mají být financovány pomocí odvětvové podpory, chyběla však koordinace s ostatními partnery

71–76 Kontrola Komise nad akcemi v rámci odvětvové podpory byla velmi omezená a akce, které partnerské země skutečně provádějí, se v některých případech lišily od akcí dohodnutých

77–83 Platby Komise v oblasti odvětvové podpory nebyly vázány na pokrok dosahovaný partnerskými zeměmi při provádění dohodnutých akcí

84–95 **Závěry a doporučení**

Příloha I — Dohody o partnerství v oblasti rybolovu: další informace o jejich sjednávání a provádění

Příloha II — Dohody o partnerství v oblasti rybolovu platné pro rok 2015

Příloha III — Dohody o partnerství v oblasti rybolovu

Odpovědi Komise

ERF: Evropský rozvojový fond

ERS: elektronický systém hlášení (nebo elektronický lodní deník) (*Electronic Reporting System*)

EU: Evropská unie

EÚD: Evropský účetní dvůr

FAO: Organizace OSN pro výživu a zemědělství (*Food and Agricultural Organisation*)

FPA: dohoda o partnerství v oblasti rybolovu (*Fisheries Partnership Agreement*)

GŘ: Generální ředitelství

IOC: Komise Indického oceánu (*Indian Ocean Commission*)

IOTC: Komise pro tuňáky Indického oceánu (*Indian Ocean Tuna Commission*)

MUV: maximální udržitelný výnos

PZ: partnerské země

RFMO: regionální organizace pro řízení rybolovu (*Regional Fisheries Management Organisation*)

SSP: systém sledování plavidel

UNCLOS: Úmluva Organizace spojených národů o mořském právu (*United Nations Convention on the Law of the Sea*)

VEZ: výlučná ekonomická zóna

VTHVR: Vědeckotechnický a hospodářský výbor pro rybářství

I Evropská unie (EU) sjednává s pobřežními zeměmi dohody s cílem získat práva přístupu k lovištím těchto zemí pro zámořské loďstvo EU. Tyto dohody se vyvinuly z prostých dohod o přístupu z 80. let 20. století do podoby dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu, jejichž cílem je udržet rybolovné zdroje a současně rozvíjet odvětví rybolovu partnerské země prostřednictvím odvětvové podpory. Komise usiluje o rozšíření sítě dohod, neboť dohody nabízejí významné výhody nejen pro loďstvo EU, ale i pro partnerské země.

II Účetní dvůr provedl audit dohod v oblasti rybolovu, na které je vyplácen finanční příspěvek z rozpočtu EU (tzn. byly vyloučeny dohody založené na výměně rybolovných kvót). Účetní dvůr posuzoval čtyři z dvanácti dohod, jež byly v době auditu v platnosti: s Mauritánií (dohoda týkající se více živočišných druhů v Atlantickém oceánu), Madagaskarem, Mosambikem a Seychelami (dohody o lovu tuňáků v Indickém oceánu). Uvedené čtyři dohody o partnerství v oblasti rybolovu v roce 2013 představovaly 77 % plateb v rámci dohod o partnerství v oblasti rybolovu.

III Cílem tohoto auditu bylo zhodnotit, zda Komise řídí dohody o partnerství v oblasti rybolovu řádným způsobem. Znamenalo to prozkoumat sjednávání dohod o partnerství v oblasti rybolovu a provádění přístupových práv a odvětvové podpory. Audit došel k závěru, že Komise obecně řídí dohody o partnerství v oblasti rybolovu řádně, existuje však přesto několik oblastí ke zlepšení, zejména pokud jde o vyjednávání a o provádění protokolů.

IV Postupy vyjednávání a obnovování dohod o partnerství v oblasti rybolovu jsou často složité a zdoluhavé, Komise se však s těmito obtížemi vyrovnala dobře a s několika málo výjimkami se jí podařilo předejít narušení rybolovných činností loďstva. Sít' sjednaných dohod o rybolovu byla z hlediska potřeb a priorit dotčeného loďstva EU relevantní.

V Jestliže zdoluhavé vyjednávání ohrožovalo kontinuitu rybolovných činností, mohla plavidla v souladu s článkem 9 nařízení (ES) č. 1006/2008 podat žádost o oprávnění k rybolovu u dotčené třetí země v době před podpisem nového protokolu. To však není v souladu s jiným požadavkem právních předpisů, konkrétně s „ustanovením o výlučnosti“, a uplatňování tohoto článku vedlo k nedorozuměním mezi partnerskou zemí a Komisí.

VI Dohody o partnerství v oblasti rybolovu jsou prezentovány jako nástroj zajišťující udržitelnost dotčeného rybolovu. Podle základního nařízení o společné rybářské politice by sjednaná rybolovná práva měla plavidlům EU povolovat jen lov přebytných zdrojů partnerských zemí. V praxi je tento cíl však velmi obtížně proveditelný, neboť neexistují spolehlivé informace o populacích ryb a o intenzitě rybolovu vnitrostátních rybářských loďstev nebo jiných cizích rybářských loďstev, kterým partnerské země také poskytly přístup.

VII

Skutečná jednotková cena placená za tunu ryb byla často vyšší než sjednaná jednotková cena. Zatímco při jednáních se braly v úvahu úlovky vykázané v rámci předešlých protokolů, referenční množství sjednaná ve většině posledních protokolů zůstávala často vyšší, což pravidelně vedlo k jejich nedostatečnému využití. Finanční příspěvek EU však byl vyplacen v plné výši bez ohledu na využitá rybolovná práva. Nedostatečné využití protokolů a z něho vyplývající vysoké náklady lze částečně přičíst technickým podmínkám sjednaným s partnerskými zeměmi za účelem zajištění souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy nebo zajištění udržitelnosti rybolovných činností.

VIII

Informace uváděné v nezávislých *ex post* hodnoceních dohod o partnerství v oblasti rybolovu nejsou vždy úplné, jednotné nebo dostatečně srovnatelné, což snižuje jejich užitečnost coby podkladu pro rozhodnutí při sjednávání protokolů.

IX

Auditoři došli k závěru, že řízení týkající se provádění přístupových podmínek nebylo dostatečně důkladné. Komise vhodným způsobem nesledovala průběh zdoluhavého a těžkopádného postupu udělování licencí, aby určila důvody prodlení a oblasti možných zlepšení.

X

Audit našel nedostatky ve správě údajů o úlovcích, jak dokládají rozdíly mezi údaji o úlovcích poskytovaných členskými státy, Komisí a hodnoceními *ex post*. Vzhledem k tomu, že platby v rámci dohod o partnerství v oblasti rybolovu vycházejí z údajů o úlovcích, vzniká tím finanční riziko.

XI

Ačkoli se plánování odvětvové podpory zlepšilo, úloha Komise při sledování postupu provádění protokolů, které byly předmětem auditu, byla stále omezená. Neexistuje jasný rámec, který by stanovil pravidla způsobilosti a zpětné sledovatelnosti financovaných akcí. Kromě toho Komise nemá dostatečná kontrolní práva; například partnerské země v některých případech provedly jiné než plánované akce, které nemusí být účinným příspěvkem k dosahování cílů dohod o partnerství v oblasti rybolovu.

XII

Protokoly umožňují pozastavení plateb, ale nikoli částečné snížení plateb odvětvové podpory v případech, kdy je sjednaných akcí nebo výsledků dosaženo jen částečně. Kromě toho, přestože mají společnou koncepci rozvoje, podmínky pro platby odvětvové podpory se liší od podmínek pro rozpočtovou podporu z Evropského rozvojového fondu (ERF), což někdy vede k nejednotnosti.

XIII

Účetní dvůr uvádí následující doporučení.

S cílem zlepšit vyjednávání nových dohod o partnerství v oblasti rybolovu by Komise měla:

- a) provést přezkum spících dohod a uvážit, jak přistoupit k přerušení rybolovných činností v důsledku uplatnění ustanovení o výlučnosti a současně respektovat zásady společné rybářské politiky. Komise by dále měl v protokolech jasně uvést vhodná ustanovení zajišťující kontinuitu rybolovu v době mezi dvěma protokoly;
- b) vymezit regionální strategie pro rozvoj správy rybolovu a zajistit, aby protokoly sjednané s týmy regionem byly v souladu s příslušnou regionální strategií a s ostatními fondy EU;

- c) při sjednávání rybolovných práv u nových protokolů přihlížet k mírám využití předešlých protokolů a usilovat o lepší vazbu mezi platbami a přístupovými právy ke skutečným úlovkům, aniž by to mělo negativní dopad na rybolovné činnosti;
- d) lépe analyzovat možný dopad ustanovení dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu na využití daného protokolu a současně chránit vzájemné přínosy pro EU a dotčené partnerské země, například pomocí konzultací s příslušnými zúčastněnými subjekty, s cílem určit případy, které vyžadují podrobnější posouzení kritických ustanovení;
- e) lépe zaměřovat hodnocení *ex post* s cílem získat jednotnou a srovnatelnou analýzu návratnosti veřejných finančních prostředků vynaložených v rámci protokolů a ucelenou a kritickou analýzu jejich účinnosti pro EU a příslušnou partnerskou zemi.

S cílem zlepšit provádění dohod o partnerství v oblasti rybolovu by Komise měla neprodleně:

- f) stanovit postupy pro sledování každého z kroků postupu udělování licence, včetně doby, kterou tento postup trvá členským státům, partnerským zemím a Komisi, s cílem určit slabiny postupu a re-agovat na ně;
- g) prosazovat akceptování elektronických licencí nebo seznamu plavidel, kterým bylo uděleno oprávnění, po celou dobu platnosti licencí;
- h) zajistit, aby nová databáze údajů o úlovcích byla členskými státy vlajky plavidla plně využívána a poskytovala spolehlivé údaje o úlovcích, které bude možné konsolidovat, sledovat a průběžně aktualizovat;

- i) u nových protokolů navrhnout zavedení požadavků týkajících se způsobilosti pro posuzování akcí zvažovaných pro účely financování z odvětvové podpory (vedle požadavků, které by se mohly týkat zpětné sledovatelnosti, výběru, vykazování a měření výkonnosti a kontrolních práv Komise);
- j) zajistit účinnou koordinaci odvětvové podpory v rámci FPA s ostatními rozvojovými partnery činnými v odvětví rybolovu;
- k) zajistit, aby byly výplaty odvětvové podpory v souladu s ostatními platbami rozpočtové podpory EU a aby se opíraly o výsledky dosažené partnerskými zeměmi při provádění matice společně dohodnutých akcí.

Nutnost mezinárodních dohod v oblasti rybolovu

01

Zásada svobodného přístupu do oblastí volného moře se od poloviny 70. let 20. století a v návaznosti na třetí konferenci Organizace spojených národů o mořském právu (UNCLOS III) postupně vytrácela. Úmluva OSN, která po devíti letech jednání vstoupila v platnost v roce 1982, v mezinárodním právu zakotvila právo států nárokovat svrchovanost ve vodách do 200 námořních mil od jejich pobřeží (výlučná ekonomická zóna (VEZ)) za účelem průzkumu a využívání přírodních zdrojů těchto vod, jejich uchování a hospodaření s nimi. Přibývalo zemí, které se rozhodly rozšířit svou svrchovanost až k uvedené hranici 200 mil, a v důsledku toho se přibližně 90 % rybolovných zdrojů dostalo pod kontrolu pobřežních států. Mnoho zámořských loďstev¹, která dříve v těchto vodách provozovala rybolov, pak muselo s pobřežními státy uzavřít dohody o přístupu.

02

V důsledku toho EU (resp. tehdejší „Evropské společenství“) začala sjednávat dvoustranné dohody o rybolovu s pobřežními státy, většinou rozvojovými zeměmi. Tyto dohody byly původně dohodami o prostém přístupu, které zajišťovaly rybolovná práva zámořského loďstva EU a byly pro uvedené rozvojové země důležitým zdrojem příjmů. Dohody byly svou povahou obchodní a obecně vycházely ze zásady „zaplatit, ulovit a odejít“.

03

Od roku 1981 EU rovněž sjednala řadu tzv. „severních dohod“. Jedná se o reciproční dohody o výměně rybolovných práv mezi loďstvy EU a loďstvy Norska, Islandu a Faerských ostrovů, bez finančního příspěvku. Uvedené dohody nejsou do této zprávy zahrnuty.

Dohody o partnerství v oblasti rybolovu

04

Dohody o prostém přístupu byly terčem kritiky, zejména z hlediska svého dopadu na nadměrně lovené populace ryb, nedostatečné transparentnosti a nedostatečného prosazování a dodržování předpisů a z hlediska toho, že využívaly slabé vyjednávací pozice a nedostatečné donucovací kapacity rozvojových pobřežních států a nebyly vhodným prostředkem zajišťování rozvojové spolupráce v oblasti rybolovu.

05

V reakci na tuto kritiku zavedla reforma společné rybářské politiky v roce 2002 koncepci „partnerství“ s cílem zdůraznit cíle EU spočívající v podpoře vnitrostátního odvětví rybolovu v partnerských zemích, v podpoře a posilování politického dialogu mezi EU a rozvojovými zeměmi a v prosazování udržitelného rybolovu. Tato nová generace dohod se nazývala dohody o partnerství v oblasti rybolovu (viz **rámec 1**). Finanční příspěvek byl rozdělen na dvě samostatné části: práva přístupu do VEZ a „odvětvovou“ finanční podporu, jejímž cílem je prosazovat udržitelný rybolov v partnerských zemích.

¹ Rybářská plavidla, která provozují rybolov mimo své národní vody.

Cíle dohod o partnerství v oblasti rybolovu²

- zajišťovat racionální a udržitelné využívání živých mořských zdrojů v partnerských zemích (zavedení pojmu tzv. přebytku podle Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu)³,
- chránit zaměstnanost v regionech Unie závislých na rybolovu,
- zajistit trvalou existenci a konkurenceschopnost odvětví rybolovu EU,
- zajistit odpovídající dodávky na trh Unie,
- vytvářet přidanou hodnotu pro Unii,
- zlepšit správu rybolovu v partnerských zemích skrze rozvoj řízení jejich rybolovných zdrojů a kontrolních kapacit,
- podporovat hospodářský rozvoj odvětví rybolovu v partnerských zemích, jakož i zaměstnanost, hygienické podmínky a podnikatelské prostředí v odvětví.

- 2 Závěry ze zasedání Rady ve složení pro rybolov a zemědělství ze dne 19. července 2004 a 19. až 20. března 2012. Většinu těchto cílů uvádí i nařízení Rady (ES) č. 861/2006 ze dne 22. května 2006, kterým se stanoví finanční opatření Společenství pro provádění společné rybářské politiky a pro oblast mořského práva (článek 7) (Úř. věst. L 160, 14.6.2006, s. 1). Zásady a cíle dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu stanoví článek 31 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES (Úř. věst. L 354, 28. 12. 2013, s. 22).
- 3 Ustanovení čl. 62 odst. 2 Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu (UNCLOS) pod tímto přebytkem rozumí část přípustného odlovu, kterou daný pobřežní stát nemůže nebo nechce využívat sám.

06

Komise zastává názor, že dohody o partnerství v oblasti rybolovu nabízejí oproti jiným metodám významné výhody z hlediska přístupu evropského zámořského loďstva EU k vodám a zdrojům třetích zemí. Konkrétně:

- Dohody o partnerství v oblasti rybolovu zajišťují evropskému loďstvu přístup k lovištím v jasnějším, jednotnějším a stabilnějším právním rámci a nabízejí větší právní jistotu než soukromé dohody mezi evropskými majiteli plavidel a třetími zeměmi. Evroští vlastníci lodí rovněž uvedli, že upřednostňují dohody o partnerství v oblasti rybolovu, a požádali Komisi, aby rozšířila síť dohod, a to

i za cenu navýšení jejich příspěvku na práva přístupu.

- Dohody o partnerství v oblasti rybolovu podporují vědeckou spolupráci mezi EU a jejími partnerskými zeměmi. Protokoly stanoví, že zasedá vědecký výbor, který provádí přezkum úrovně populace a zvažuje ustavení regionálních organizací v oblasti rybolovu. Partnerské země někdy spolupracují s vědci EU, kteří působí v rámci činností loďstva v jejich zemích.

- S cílem zajistit rovné podmínky pro různá zámořská loďstva v pobřežních vodách VEZ obsahují protokoly i ustanovení o zákazu diskriminace. To znamená, že technické normy a jiné zásady udržitelnosti, které platí pro dohody o partnerství v oblasti rybolovu, by měly platit i pro dohody mezi dotčenými partnerskými zeměmi a ostatními loďstvy přítomnými v jejich VEZ. Toto ujednání by mělo také podpořit udržitelné řízení rybolovných zdrojů.
- V partnerských zemích podporují dohody o partnerství v oblasti rybolovu zlepšenou správu a řízení místního odvětví rybolovu tím, že prosazují sledování, kontrolu a dohled týkající se činností vnitrostátních a zahraničních loďstev. Dohody o partnerství v oblasti rybolovu zajišťují významné finanční prostředky, které přispívají k udržitelnému rozvoji místních rybolovných činností.

07

Reforma společné rybářské politiky z roku 2014 zavedla pojem dohody o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu (SFPA). Cílem reformy je zlepšit některé aspekty dohody o partnerství v oblasti rybolovu, například objem dostupných informací, na jejichž základě se určuje dostupný přebytek ve VEZ partnerských zemí, prosazovat udržitelný rybolov ve vodách partnerských zemí prostřednictvím lepšího cílení a pravidelného sledování odvětvové podpory EU a začlenit doložku o lidských právech. Hlavním cílem dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu je zajistit právní, environmentální, hospodářský a sociálně správný rámec pro rybolovné činnosti prováděné rybářskými loděmi Unie ve vodách třetích zemí, kde by se měly uplatňovat standardy odpovídající standardům pro rybářská plavidla Unie ve vodách EU.

08

Komise na několik let zavedla ustanovení o výlučnosti, které se týká všech platných dohod o partnerství v oblasti rybolovu, s cílem zpřísnit správní rámec rybolovných činností zámořského loďstva EU. Jakmile je dohoda mezi EU a partnerskou zemí v platnosti, mohou rybářské lodě EU působit ve vodách partnerské země pouze v případě, že jsou držiteli oprávnění k rybolovu vydaného v rámci protokolu k dané dohodě (viz bod 10).

Evropské zámořské loďstvo a dohody o partnerství v oblasti rybolovu

09

Přestože zámořské loďstvo tvoří méně než 1 % loďstva EU, pouhých 335 lodí z 86 283 registrovaných v EU, z hlediska své rybolovné kapacity je mnohem významnější a připadá na ně 18 % hrubé prostornosti a 7 % výkonu motoru⁴ celkového rybářského loďstva EU. Zámořské loďstvo je důležitým dodavatelem ryb na evropský trh, neboť podle odhadů zajišťuje 15 % všech úlovků loďstva EU. Rovněž na ně připadají 4 % zaměstnanosti v loďstvu EU. Přibližně polovina úlovků zámořského loďstva spadá do rámce dohod o partnerství v oblasti rybolovu.

4 Údaje z výroční hospodářské zprávy o rybářském loďstvu EU z roku 2014 (STECF 14–16) týkající se zámořského loďstva z roku 2012. Evropské zámořské loďstvo je v této zprávě vymezeno jako loďstvo zahrnující všechna plavidla o délce větší než 24 m registrovaná v EU a provozovaná v ostatních rybolovných oblastech, včetně některých nejvzdálenějších regionů EU.

10

Při přípravě dohody o partnerství v oblasti rybolovu EU a její partnerské země sjednají dohodu a její prováděcí protokoly. Tato dohoda stanoví rámec dlouhodobé spolupráce v oblasti rybolovu a protokoly vymezují podrobné podmínky. Protokoly se obecně sjednávají každý třetí nebo šestý rok po dohodě s partnerskou zemí. Jestliže tato zpráva odkazuje na dohody o partnerství v oblasti rybolovu, jde zejména o jejich protokoly. Další podrobnosti o postupu vyjednávání a povinnostech podle dohod o partnerství v oblasti rybolovu uvádí **příloha I**.

11

V roce 2014 bylo z rozpočtu EU vyplaceno na dohody o partnerství v oblasti rybolovu 69 milionů EUR, což oproti částce více než 200 milionů EUR vyplacené v 90. letech 20. století znamená značný pokles. Částečně je to vysvětleno tím, že v prosinci 2014 vypršela platnost protokolu s Mauritánií, v jehož rámci nebyly v roce 2014 provedeny žádné platby, ale v roce 2013 bylo vyplaceno 67 milionů EUR. Jen na Maroko připadlo 40 % celkové částky za rok 2014. Kromě toho na tyto dohody o partnerství v oblasti rybolovu platí hospodářské subjekty finanční příspěvky výměnou za obdržení oprávnění k rybolovu. Jejich přínos se v posledních letech trvale zvyšoval.

12

Příloha II uvádí třinácti dohod o partnerství v oblasti rybolovu platných v roce 2015, s ročním finančním příspěvkem ve výši 71 milionů EUR. Tři z těchto třinácti dohod jsou dohody smíšené, které loďstvu EU povolují přístup k různým populacím ryb ve VEZ partnerské země. Zbývající dohody jsou dohody o tuňácích, jež udělují rybolovná práva ve VEZ partnerské země plavidlům EU, která sledují stěhované populace tuňáka a jiných vysoce stěhovavých druhů při jejich pohybu kolem Afriky a v Indickém a Tichém oceánu.

13

Další dohody o partnerství v oblasti rybolovu bez aktuálních protokolů jsou uzavřeny s Gambií (od 1. července 1996), Rovnickovou Guineou (od 30. června 2001), Šalamounovými ostrovy (od 9. října 2012), Mikronésií (od 25. února 2010), Mauretánií (od prosince 2014)⁵ a Mosambikem (od ledna 2015). Jestliže je dohoda dosud v platnosti, ale její protokoly je třeba obnovit, jak je tomu u uvedených dohod („spící dohody“), nemá loďstvo EU přístup do rybolovné oblasti dané země podle ustanovení o výlučnosti (viz bod 8).

5 Jednání mezi Evropskou komisí a Mauritánií o ustavení nového protokolu byla úspěšně ukončena dne 10. července 2015. Tento čtyřletý protokol odpovídá částce 59,125 milionu EUR ročně a ještě musí být schválen Radou a odsouhlasen Evropským parlamentem.

14

Cílem auditu bylo zhodnotit, zda Komise řídí dohody o partnerství v oblasti rybolovu řádně, a to pomocí těchto otázek:

- 1) Řídí Komise řádně jednání o dohodách o partnerství v oblasti rybolovu a jejich protokolech?

S cílem odpovědět na tuto otázku Účetní dvůr přezkoumal postup sjednávání čtyř dohod o partnerství v oblasti rybolovu, které byly předmětem auditu, a šetřil, zda Komise sjednala nebo včas obnovila protokoly tak, aby zajistila pokračování činnosti evropského loďstva. Audit dále posuzoval, zda byla jednání o možnostech rybolovu a finančních příspěvcích v souladu s cíli dohod o partnerství v oblasti rybolovu, kterými jsou zajištění udržitelnosti populací ryb při přiměřených nákladech pro EU, zlepšení správy rybolovu v partnerských zemích a podpora hospodářského rozvoje jejich odvětví rybolovu.

- 2) Řídí Komise řádně provádění dohod o partnerství v oblasti rybolovu?

S cílem odpovědět na tuto otázku Účetní dvůr přezkoumal, jak Komise řídí postup udělování licencí, a spolehlivost systému podávání zpráv o úlovcích. Kromě toho audit posuzoval, zda Komise řádně navrhla, kontrolovala a sledovala akce financované v rámci odvětvové podpory, která je složkou dohod o partnerství v oblasti rybolovu.

15

Metoda auditu zahrnovala setkání s příslušnými zúčastněnými subjekty⁶, analýzu informací získaných od Komise a návštěvy na místě ve vybraných členských státech (Španělsko a Francie) a ve čtyřech partnerských zemích, s nimiž EU uzavřela dohody o partnerství v oblasti rybolovu. Tři z partnerských zemí zvolených pro tento audit se nacházejí v Indickém oceánu (Mada-gaskar, Mosambik a Seychely), aby bylo možné získat regionální pohled. Kromě toho byla vybrána Mauritánie jako příklad dohody týkající se více živočišných druhů, rovněž z toho důvodu, že jde o finančně nejvýznamnější dohodu. Celkově uvedené čtyři dohody o partnerství v oblasti rybolovu v roce 2013 představovaly 77 % plateb v rámci dohod o partnerství v oblasti rybolovu.

16

Auditní důkazy poskytl průzkum adresovaný provozovatelům zámořského loďstva EU. Odpověděli vlastníci lodí, na něž připadá 70 % této flotily⁷.

- 6 K zúčastněným subjektům patřil Evropský parlament a nevládní organizace v oblasti námořní zaměstnanosti a mořského životního prostředí. Účetní dvůr rovněž navštívil sdružení provozovatelů plavidel a zpracovatelů ryb ve Španělsku a Francii.
- 7 Na průzkum Účetního dvora odpovědělo 21 vlastníků plavidel / sdružení, kteří společně provozují 319 plavidel (z toho 233 pod vlajkou členských států EU), jež provádějí rybolov mimo evropské vody. Uvedených 233 plavidel představovalo 70 % z 335 plavidel tvořících evropské zámořské loďstvo. Z plavidel zařazených do průzkumu se 79 % plavilo v Atlantickém a Indickém oceánu, z toho 32 % představují plavidla k lovu druhů žijících při dně, 22 % plavidla pro pelagický rybolov vlečnými sítěmi, 7 % plavidla lovcí s nevodů, 7 % vysokokapacitní plavidla lovcí na dlouhé lovné šňůry, 7 % plavidla lovcí vlečnými sítěmi a na nástražné dlouhé lovné šňůry štikozubce černého a 4 % plavidla pro lov tuňáků na pruty.

Část I – Vyjednávání dohod o partnerství v oblasti rybolovu

Komise včas sjednala a obnovila dohody o partnerství v oblasti rybolovu s cílem předejít jakémukoli narušení rybolovných činností

17

Cílem jednání o dohodách o partnerství v oblasti rybolovu, které zajišťují loďstvu EU přístup k lovištím pobřežních států ve VEZ, by mělo být zajištění trvalosti tohoto přístupu, aby se zamezilo veškerým negativním dopadům na dané odvětví. Rada vyzvala Komisi, aby předcházela jakémukoli narušení rybolovných činností po uplynutí platnosti dohody nebo protokolu. Podobně se při sjednávání protokolu Komise snaží zařadit možnost prozatímního uplatňování od data podpisu do data konečné ratifikace.

18

Účetní dvůr přezkoumal vyjednávací postup Komise u čtyř dohod o partnerství v oblasti rybolovu zařazených do auditu, které byly v době auditu v platnosti. Audit posuzoval, zda byly protokoly obnoveny včas, aby se tak předešlo přerušení rybolovných činností zámořského loďstva EU.

19

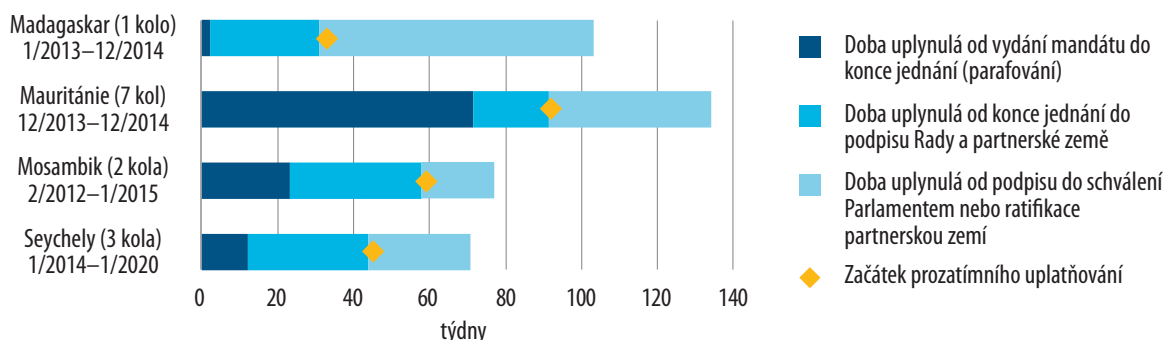
Sjednávání nových protokolů je dlouhý a složitý proces. Komise jedná na základě mandátu uděleného Radou, která podepisuje protokol s partnerskou zemí. Následně musí vydat svůj souhlas Parlament. Více podrobností o postupu vyjednávání uvádí **příloha I**. V zájmu kontinuity činností loďstva musí tedy Komise zahájit postup vyjednávání o novém protokolu dostatečně včas před uplynutím platnosti protokolu stávajícího.

20

Celý postup vyjednávání u čtyř protokolů zařazených do auditu – od vydání mandátu Rady do data vstupu v platnost po vydání souhlasu Parlamentu nebo ratifikaci ze strany partnerské země – trval 71 až 134 týdnů (jak dokládá **obrázek 1**). Doba trvání jednání závisí na faktorech, které účastníci jednání nemohou plně předvídat nebo ovlivnit. Komise odhadla, že potřebuje od dokončení jednání („parafování“ protokolu) do přípravy protokolu k podpisu Radou minimálně 12 týdnů a že Rada potřebuje na kontrolu dalších šest až osm týdnů. Očekávaná doba, která uplyne od finalizace jednání do podpisu Rady, tedy činí minimálně 20 týdnů s tím, že při debatě v Radě se může schvalování protokolu zpoždit. V případě Madagaskaru, Mosambiku a Seychel se však tato lhůta pohybovala od 29 do 35 týdnů.

Obrázek 1

Délka vyjednávání

Zdroj: EÚD, na základě dokumentů o jednáních a právních předpisů EU.

21

Účetní dvůr zjistil, že Komise postup vyjednávání řídí řádně a vždy, kdy je to možné, využívá dostupné legislativní nástroje, aby se vyhnula přerušení rybolovných činností. Avšak 83 % hospodářských subjektů, které odpověděly na průzkum Účetního dvora, což představuje přibližně 30 % zámořského loďstva, uvedlo, že je postihla prodlení při vyjednávání protokolů, a to převážně s Mauritánií a Marokem, což jsou dva významné, byť výjimečné případy.

22

V případě Mauritánie byla jednání zdoluhavá (sedm kol jednání trvalo celkem 71 týdnů) a platnost předešlého protokolu uplynula téměř pět měsíců před podpisem protokolu nového. Prozatímní uplatňování nebylo před podpisem Rady možné a Komise chtěla předejít přerušení rybolovných činností loďstva EU, použila proto ustanovení práva EU⁸ a navrhla mauritánským orgánům, že bude během tohoto pětiměsíčního období nadále podávat žádosti o oprávnění k rybolovu. Tuto možnost uplatnili majitelé lodí pouze u čtyř kategorií rybolovu⁹ v době od 1. srpna 2012 do 15. prosince 2012. Mohl tedy pokračovat rybolov v těchto čtyřech kategoriích, nikoli však v kategoriích zbývajících, v nichž musel být dočasně přerušen. Účetní dvůr konstatuje, že ačkoli žádost o oprávnění k rybolovu bez podepsaného protokolu měla chránit zájmy loďstva EU, nebyla v souladu s ustanovením o výlučnosti (viz bod 8).

- 8 Článek 9 nařízení Rady (ES) č. 1006/2008 ze dne 29. září 2008 o udělování oprávnění k rybolovným činnostem provozovaným rybářskými plavidly Společenství mimo vody Společenství a o přístupu plavidel třetích zemí do vod Společenství, o změně nařízení (EHS) č. 2847/93 a (ES) č. 1627/94 a o zrušení nařízení (ES) č. 3317/94 (Úř. věst. L 286, 29.10.2008, s. 33). Tento článek stanoví, že pokud uplynula platnost protokolu a Komise parafovala nový protokol, který však dosud nepodepsala Rada nebo který nestanoví možnost prozatímního uplatňování, může Komise v průběhu období šesti měsíců od uplynutí doby platnosti starého protokolu postupovat žádosti o oprávnění k rybolovu dotyčné třetí zemi.
- 9 Kategorie 2 (štikozubec černý), 3 (jiné druhy žijící při dně než štikozubec černý), 5 (tuňák) a 6 (mrazírenské trawler pro pelagický rybolov).

23

Komise dále nemohla zabránit přerušení rybolovných činností, přestože využila všechny možnosti dané právními předpisy. Mauritánské orgány považovaly činnost uskutečňovanou v období od srpna do prosince 2012 za činnost v rámci prozatímního uplatňování nového protokolu. V důsledku toho se domáhaly předčasného ukončení rybolovných činností ve čtyřech kategoriích, u nichž bylo povoleno pokračování rybolovu před podpisem nového protokolu. To způsobilo ztráty těm vlastníkům lodí, kteří zaplatili za licence až do skutečného data uplynutí platnosti dne 15. prosince 2014.

24

V případě Maroka byl protokol podepsán v únoru 2011 a prozatímně uplatňován do prosince 2011, kdy Evropský parlament zamítl jeho uzavření¹⁰. Po nových jednáních byl další protokol dne 24. července 2013 parafován a dne 10. prosince 2013 ratifikován Evropským parlamentem, bez ustanovení o prozatímním uplatňování, neboť maroťtí vyjednávači nesouhlasili s jeho zařazením. Kvůli pozdní ratifikaci ze strany Maroka vstoupil v platnost až 15. července 2014, což vedlo k dodatečným výdajům z rozpočtu EU¹¹ a průměrnému finančnímu dopadu na vlastníky lodí a průmysl EU, neboť došlo k přerušování rybolovných činností.

25

Pokud jde o auditované protokoly týkající se oblasti Indického oceánu, kontinuita rybolovných činností ve VEZ Madagaskaru a Seychel byla zajištěna, protože nové protokoly byly podepsány před uplynutím platnosti a obsahovaly ustanovení o prozatímním

uplatňování. V případě Mosambiku nebyl žádný protokol v platnosti po dobu jednoho měsíce (doba od data konce platnosti předešlého protokolu (1. ledna 2012) do prozatímního uplatňování nového protokolu (1. února 2012)), tato skutečnost však neměla na loďstvo EU významný dopad, neboť v tomto období se v mosambických vodách pro účely rybolovu nenacházelo dost tuňáků.

Komise sjednala příslušnou síť dohod, soudržnost v rámci Indického oceánu by však bylo možné zlepšit

26

Účetní dvůr má za to, že soudržná a relevantní regionální síť dohod je důležitá. Za prvé může loďstvo EU sledovat stěhovavé druhy za podmínek lepší právní jistoty. Za druhé taková síť posiluje vyjednávací pozici Komise tím, že snižuje tlak na dosažení dohody, hrozí-li přerušování činnosti loďstva. Kromě toho může zamýšlený kladný dopad na správu v partnerských zemích v důsledku odvětvové podpory a kontroly EU nad vlastním loďstvem povzbuzovat regionální rybolovné činnosti. Tento dopad se zvyšuje v důsledku rozsahu činností evropského loďstva v určitých regionech (například na plavidla EU lovící košelkovými nevody připadalo 66 % úlovků plavidel lovící košelkovými nevody v západním Indickém oceánu v roce 2011¹², přičemž úlovky těchto plavidel tvořily 49 % celkového úlovku v daném regionu v uvedeném roce).

10 Legislativní usnesení Evropského parlamentu a Rady ze dne 14. prosince 2011 (P7_TA(2011)0569).

11 Podle španělských orgánů činila částka vyplacená španělskému loďstvu jako náhrada škod vzniklých v důsledku přerušování jejich činnosti v Maroku 4,5 milionu EUR (z toho 4,3 milionu EUR bylo vyplaceno z Evropského rybářského fondu).

12 Tabulky 4.2 a 4.4 závěrečné zprávy „Přezkum lovu tuňáka v západním Indickém oceánu“, 2014, POSEIDON, MRAG, NFDS a COFREPECHE.

27

Současná strategie Komise tyto potřeby řeší rozšiřováním sítě dohod v souladu s požadavky a prioritami odvětví. V odpovědích na auditní průzkum vyjádřili vlastníci lodí prvořadý zájem o Angolu, Guineu-Bissau a Sierra Leone, následovaly Guinea (Conakry), Libérie, Tanzanie, Keňa a Senegal. Komise zahájila první jednání s Tanzanií, dokončila jednání s Libérií a obnovila dohody uzavřené Gabonem, Marokem, Mauriciem (jejichž protokoly v době průzkumu již vstoupily v platnost), Guineou-Bissau a Senegalem (jejichž protokoly již byly podepsány). V době auditu však byla pozastavena jednání o obnovení dohod s Mosambikem a Mauritánií v důsledku nedostatečné shody mezi Komisí a oběma partnerskými zeměmi.

28

Při auditu týkajícím se Indického oceánu však bylo zjištěno, že existuje prostor pro zlepšení soudržnosti dohod o partnerství v oblasti rybolovu a jejich doplňkovosti s ostatními regionálními akcemi EU a zdroji financování v odvětví rybolovu. Bylo tomu tak například v případě středisek sledování rybolovu. Existuje dohoda o regionální výměně údajů ze systému sledování plavidel (SSP) mezi zeměmi Komise Indického oceánu (Komory, Mauricius, Madagaskar, Réunion a Seychely) prostřednictvím serveru vyvinutého za podpory Komise Indického oceánu z regionálních fondů ERF. Mosambik není členem Komise Indického oceánu, a přestože je důležitým partnerem v regionální síti dohod o partnerství v oblasti rybolovu, nemá v současné

době k těmto údajům přístup. Komise místo toho, aby podpořila přístup Mosambiku ke stávajícímu systému výměny údajů ze SSP, podporuje Mosambik při vývoji regionálního střediska sledování rybolovu tím, že financuje studii jeho proveditelnosti prostřednictvím programu AKT FISH II, financovaného z ERF. Souběžně Komise podpořila i vnitrostátní systém sledování plavidel této země prostřednictvím odvětvové podpory v rámci dohody o partnerství v oblasti rybolovu.

Cíl dohod o partnerství v oblasti rybolovu, tzn. zajistit, aby se sjednaná rybolovná práva týkala jen přebytkových rybolovných zdrojů, byl obtížně dosažitelný

29

Klíčová zásada udržitelnosti v dohodách o partnerství v oblasti rybolovu stanoví, že rybolovná práva sjednaná v protokolech (množství a počet licencí) by měla plavidlům EU povolovat jen lov přebytků ryb¹³. To vyžaduje spolehlivé informace o populacích (na základě nejlepších dostupných vědeckých poznatků) a o intenzitě rybolovu¹⁴ pobřežních států a ostatních dohodách. Protokoly by pak měly zajišťovat práva přístupu ke konkrétní části tohoto přebytku. Komise by rovněž měla zajistit, aby dohody o partnerství v oblasti rybolovu zohledňovaly zásadu maximálního udržitelného výnosu (MUV)¹⁵ a usnesení a doporučení regionálních organizací pro řízení rybolovu týkající se stavu populací ryb.

- 13 Článek 31 nařízení (EU) č. 1380/2013.
- 14 Intenzita rybolovu znamená součin kapacity a činnosti rybářského plavidla; pro skupinu plavidel se jedná o součet intenzit rybolovu všech plavidel ve skupině.
- 15 Maximální udržitelný výnos, který je ukazatelem optimální míry využití, definuje Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO) jako maximální úlovek, který lze získat udržitelným způsobem.

30

Účetní dvůr přezkoumal, jak se přebytek vypočítává a zda množství možných úlovků podle dohody dodržují koncepci přebytku. Byly rovněž analyzovány jednotlivé dohody o partnerství v oblasti rybolovu a porovnány z hlediska jednotnosti znění.

31

Při auditu bylo zjištěno, že uplatňování koncepce přebytku je v praxi mimořádně obtížné. Článek 61 úmluvy UNCLOS stanoví, že odpovědnost za určení přebytku s ohledem na nejlepší dostupné vědecké poznatky nese partnerská země. Audit však upozornil, že partnerské země postrádají kapacity pro určení přebytku. To platí zejména u smíšených dohod (např. Mauritánie) nebo u velmi rozptýlených rybolovných zdrojů, jakými jsou drobné pelagické nebo vysoce stěhovavé druhy, v důsledku obtížnosti určení přebytku ve VEZ konkrétní pobřežní země, zvláště pokud neexistuje žádný systém rybolovných kvót na regionální úrovni¹⁶. Navíc informace o intenzitě rybolovu vnitrostátních rybářských loďstev nebo jiných cizích rybářských loďstev, kterým partnerské země rovněž poskytly přístup¹⁷, nejsou vždy spolehlivé. Pro Komisi je tudíž velmi obtížné vypočítat podíl celkové intenzity rybolovu, který připadá na loďstvo EU, a následně limity úlovků pro loďstvo EU v souladu s metodou přebytku.

32

V regionu Indického oceánu doporučila Komise pro tuňáky Indického oceánu v rámci svého vědeckého poradenství maximální udržitelné výnosy pro některé druhy (např. mečouna)¹⁸ a přijala usnesení o ochraně dvou druhů žraloka. Normu pro maximální udržitelný výnos však lze na úrovni jednotlivých zemí u vysoce stěhovavých druhů, na které se dohody o partnerství v oblasti rybolovu zaměřují, uplatňovat jen s obtížemi.

Náklady na dohody o partnerství v oblasti rybolovu sjednané Komisí jsou s ohledem na minulé míry využití poměrně vysoké

33

Při vyjednávání by Komise měla zajistit, aby ustanovení protokolů s hospodářským dopadem na evropské loďstvo a ekonomiky partnerských zemí (tj. doba platnosti protokolu, cena, množství, živočišné druhy, technické podmínky, příspěvky vlastníků plavidel, požadavky na podávání zpráv a vykládku) umožňovala evropskému loďstvu účinně využívat dohody a poskytovala mu přístup k přiměřenému podílu na dostupném přebytku za spravedlivou cenu pro partnerské země. Komise by také měla zabezpečit, aby byly při přípravě sjednávání dohod o partnerství v oblasti rybolovu zohledňovány zásady hospodárnosti, efektivnosti a účinnosti. Rada vyzvala¹⁹ Komisi, aby se ve spolupráci s členskými státy zavázala optimalizovat využívání rybolovných práv s cílem zajistit optimální využití prostředků a dodržování zásad řádného finančního řízení.

- 16 Usnesení Komise pro tuňáky Indického oceánu č. 14/02 předpokládá zavedení systému kvót na regionální úrovni.
- 17 Na úrovni regionální organizace pro řízení rybolovu EU požaduje větší transparentnost, zejména tím, že vyžaduje, aby strany poskytly všechny údaje týkající se rybolovných činností třetích zemí a přístupu třetích zemí do jejich příslušných VEZ. Komise pro tuňáky Indického oceánu přijala usnesení č. 14/05, které se týká evidence zahraničních lodí s licencí provozujících lov druhů spadajících do působnosti této komise a údajů o dohodách o přístupu.
- 18 Zprávy komise IOTC z let 2013 a 2014.
- 19 Závěry 3155. zasedání Rady ve složení pro rybolov a zemědělství v Bruselu ve dnech 19. až 20. března 2012.

34

Finanční příspěvek EU partnerským zemím obsahuje dvě složky: práva přístupu do VEZ a „odvětvovou“ finanční podporu (viz bod 5). Zatímco partnerská země není nijak omezena ve využití první složky, která přísně reguluje přístup do národních rybolovných oblastí, platba finančních prostředků odvětvové podpory by měla být podmíněna uskutečněním akcí dohodnutých mezi EU a partnerskou zemí, zejména pokud jde o správu odvětví rybolovu. Tato podmíněnost je zakotvena v nové společné rybářské politice a v následně podepsaných dohodách o partnerství v oblasti rybolovu. Rozložení celkového finančního příspěvku mezi obě složky je důležitým aspektem postupu vyjednávání.

Vyjednávání složky přístupových práv

35

Protokoly určují druh ryb, pro které je udělen přístup, a podmínky tohoto přístupu z hlediska licencí, typu plavidla a referenčního množství. Toto „referenční množství“ představuje objem úlovků, za který musí EU zaplatit minimální platbu za přístupová práva²⁰. V případě překročení této míry provede EU doplňkovou platbu za dodatečné úlovky. Protokoly rovněž specifikují technické a provozní podmínky.

36

Při sjednávání složky „přístupových práv“ se Komise snaží získat počet licencí požadovaný členskými státy (s výhradou existujících limitů²¹) a zohledňuje přitom také vnější faktory, které mohou mít dopad na zájem o licence k rybolovu. Partnerská země se obvykle snaží dosáhnout co největšího finančního příspěvku, který se pak „přepočte“ na referenční množství.

37

Obrázek 2 níže zachycuje využívání rybolovných práv (nebo úlovky ryb) v navštívených partnerských zemích v Indickém oceánu v dřívějších letech z hlediska referenčního množství. Neohledě na neúplné využití rybolovných práv sjednaných v předešlých protokolech zůstává referenční množství sjednané ve většině posledních protokolů poměrně stálé.

38

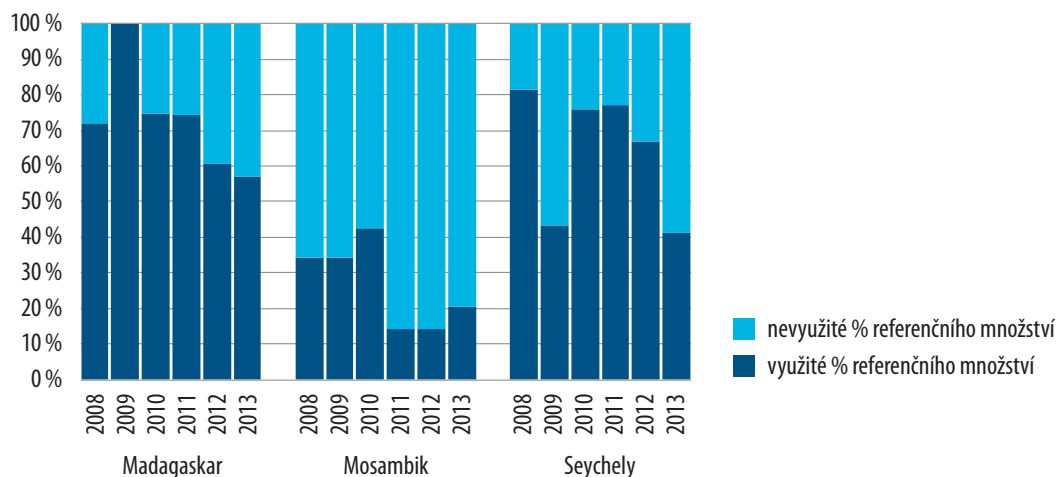
Vzhledem k tomu, že finanční příspěvek EU vychází z referenčního množství, a nikoli ze skutečných úlovků, vede pravidelné neúplné využívání protokolů k uhrazeným skutečným jednotkovým nákladům, které jsou často vyšší než jednotková cena používaná jako východisko pro jednání. **Obrázek 3** uvádí skutečné náklady na každou dohodu o partnerství v oblasti rybolovu. Ukazuje například, že skutečné náklady na tunu tuňáka uloveného v Mosambiku v roce 2013 byly asi šestkrát vyšší než dohodnuté ceny. Vysvětluje to velmi vysoký finanční příspěvek (který byl dále navýšen protokolem na období únor 2012 až leden 2015 z 900 000 na 980 000 EUR) v kombinaci s velmi nízkou mírou využívání rybolovných práv.

20 Minimální finanční příspěvek za přístupová práva se vypočítává vynásobením referenčního množství dohodnutou jednotkovou cenou.

21 V regionu Indického oceánu byl podle usnesení IOTC č. 12/11 o zavedení limitů rybolovné kapacity smluvních stran a spolupracujících nesmluvních stran zmrazen počet plavidel a hrubá prostornost na úrovni roku 2006 pro plavidla lovcí tropické tuňáky a na úrovni roku 2007 pro plavidla lovcí mečouny a tuňáky křídlaté.

Obrázek 2

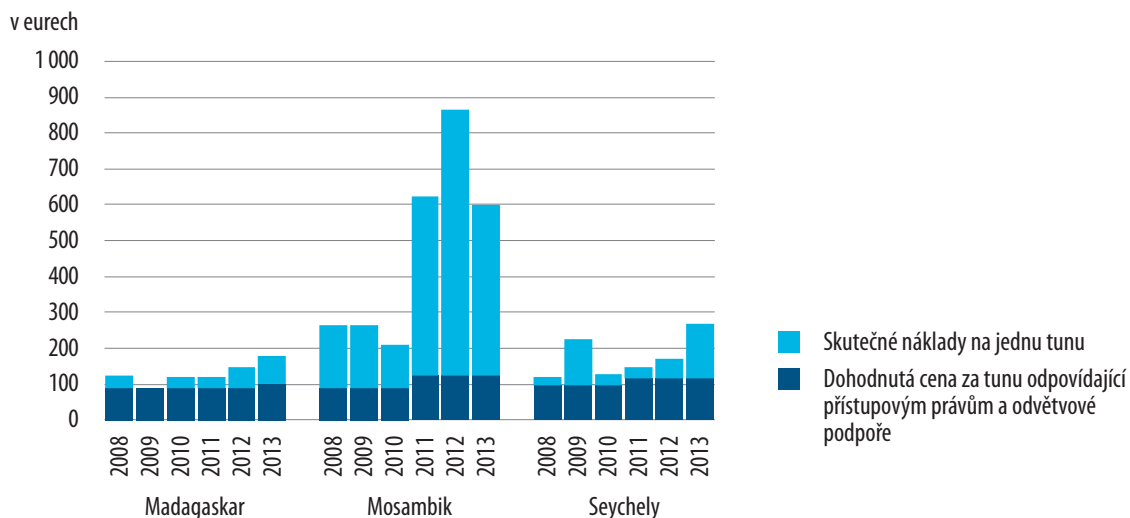
Využívání rybolovných práv u tuňáka v navštívených partnerských zemích v Indickém oceánu

Zdroj: EÚD na základě údajů GR pro námořní záležitosti a rybolov o využívání rybolovných práv.

Obrázek 3

Jednotkové náklady na tunu tuňáka hrazené Evropskou unií

Zdroj: EÚD na základě protokolů a údajů GR pro námořní záležitosti a rybolov o využívání rybolovných práv.

39

Tržní hodnota populací ryb sjednaná v protokolech má přímý vliv na hodnotu protokolu. Komise by to měla tudíž vzít v úvahu při sjednávání celkové ceny protokolů. To se však nedělo ve všech případech. V nejnovějším protokolu (2013–2014) s Mauritánií byla z protokolu vyňata kategorie hlavonožců, která má vysokou komerční hodnotu a v rámci protokolu na období 2008–2012 byla využívána při průměrné míře 93 %, neboť vnitrostátní orgány se rozhodly vyhradit kategorii hlavonožců vnitrostátnímu loďstvu a byla uplatněna koncepce přebytku. Kvůli vysoké hodnotě a vysoké míře využívání této kategorie mělo toto rozhodnutí významný negativní dopad na loďstvo EU. Rybolovná práva na pelagické druhy, která mají nižší komerční hodnotu, byla v protokolu na období 2013–2014 navýšena. Finanční příspěvek za přístup byl zvýšen z průměrné částky 60 milionů EUR ročně v období 2008–2012 (a jen 50 milionů EUR ročně

v roce 2012) na 67 milionů EUR ročně v letech 2013 a 2014. Nový protokol byl tudíž pro EU relativně nákladnější. V *ex post* hodnocení tohoto protokolu (pokrývajícím prvních 11 měsíců) se konstatovalo, že přímá přidaná hodnota pro všechny příjemce činí 0,8 EUR. Nicméně přímá přidaná hodnota pro EU, které představuje bohatství generované pro EU na každé investované euro, činila pouze 0,39 EUR²². V období 2006–2009 činil tento poměr v průměru 0,63 EUR.

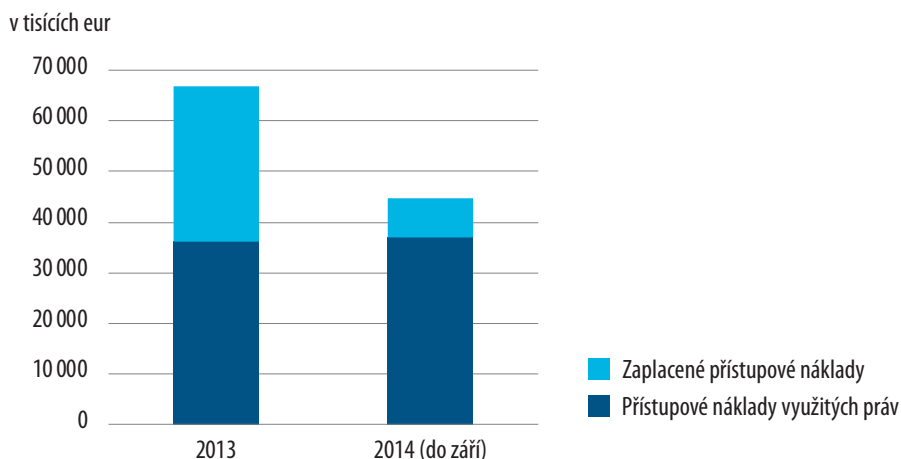
40

Celkově byla v případě Mauritánie zaplacená konečná jednotková cena za tunu daleko vyšší než teoretické náklady na přístup na základě plného využívání. **Obrázek 4** uvádí odhadované náklady na přístupová práva pro EU na základě skutečného využívání rybolovných práv²³.

- 22 Jak se uvádí v **tabulce 3**, tento poměr je 5,53 v případě Seychel, 4,09 v případě Madagaskaru a 0,91 v případě Mosambiku.
- 23 Údaje za rok 2014 jsou k dispozici jen do září a částky byly upraveny v poměru k délce období. S cílem odhadnout členění platby za přístupová práva podle kategorie Účetní dvůr přihlédl k referenčnímu množství a tržní ceně ryb (z následného hodnocení a údajů GR pro námořní záležitosti a rybolov). Toto členění není uvedeno pro předešlý protokol, neboť kategorie nebyly srovnatelné.

Obrázek 4

Odhadované náklady na rybolovná práva využitá v Mauritánii

Zdroj: EÚD na základě protokolu na období 2013–2014, údajů GR pro námořní záležitosti a rybolov a následného hodnocení za rok 2014.

41

K nedostatečnému využívání protokolů mohlo přispět akceptování některých ustanovení, která vedla k problémům při provádění, konkrétně v Mauritánii a v Mosambiku. V Mosambiku byl hlavním problémem požadavek, aby 33 % plavidel podstoupilo inspekce před zahájením rybolovu²⁴.

42

V Mauritánii byly hlavním problémem omezující technické podmínky včetně úzké definice rybolovných oblastí v protokolu na období 2013–2014. Cílem většiny technických podmínek bylo chránit populace považované za nadměrně využívané, vyhnout se nežádoucím úlovkům a chránit ekosystémy. V období od srpna 2012 do prosince 2013 vykázaly segmenty loďstva EU, na které měly technické podmínky největší dopad²⁵, velmi nízké míry využívání: např. nulovou u korbů a mimořádně nízkou u kategorie „plavidla pro pelagický rybolov a lov korýšů bez mrazírenského zařízení“.

Tuto skutečnost potvrdily odpovědi na průzkum Účetního dvora, v němž 70 % provozovatelů, kteří odpovídali v souvislosti s mauritánským protokolem, uvedlo, že sjednané technické podmínky byly nedostatečné, a 58 % uvedlo, že byla dotčena rentabilita.

Vyjednávání složky odvětvové podpory

43

Odvětvová podpora je důležitým nástrojem při dosahování cílů spočívajících ve zlepšování správy rybolovu v partnerských zemích a podpoře hospodářského rozvoje jejich odvětví rybolovu. Komise během jednání ve snaze zavázat danou zemi ke zlepšení správy v odvětví rybolovu usiluje o zvýšení odvětvové podpory. Ta je však omezena horní hranicí 50 % celkového příspěvku EU (viz **tabulka 1**).

24 Inspekce před zahájením rybolovu se vyžadují u 33 % plavidel z EU s oprávněním k rybolovu v mosambických vodách. Ve svých odpovědích v průzkumu Účetního dvora provozovatelé plavidel vyjádřili názor, že tento požadavek je spojen s nepřiměřeně vysokými náklady.

25 Technické podmínky byly velmi limitující a po prvních měsících, kdy byla míra využití velmi nízká, souhlasil smíšený výbor se zmírněním těchto omezení při zachování podmínek týkajících se životního prostředí. Problém s technickými podmínkami vedl ke zpoždění skutečného provádění protokolu o téměř jeden rok.

Tabulka 1

Význam odvětvové podpory ve dvou zkoumaných posledních protokolech pro každou navštívenou partnerskou zemi

Země Protokol ¹ a ²	Madagaskar	Mauritánie	Mosambik	Seychely
Příspěvek celkem ¹ (v EUR)	1 525 000	76 250 000 ³	650 000	5 600 000
% odvětvové podpory	36,1 %	21,3 %	38,5 %	39,6 %
Příspěvek celkem ² (v EUR)	1 526 875 ³	70 000 000	980 000	5 116 667 ³
% odvětvové podpory	45,8 %	4,3 %	45,9 %	49,5 %

1 Předchozí protokoly se týkaly: Madagaskaru (2005–2011), Mauritánie (2008–2012), Mosambiku (2008–2011) a Seychel (2011–2013).

2 Protokoly platné v době auditu se týkaly: Madagaskaru (2013–2014), Mauritánie (2013–2014), Mosambiku (2012–2014) a Seychel (2014–2020).

3 Pro tento protokol byl vypočten průměr, neboť roční příspěvek se každoročně mění.

Zdroj: EÚD na základě znění protokolů.

44

Účetní dvůr zastává názor, že zvyšování podílu odvětvové podpory je v souladu s cíli dohod o partnerství v oblasti rybolovu spočívajícími ve zlepšení správy rybolovu ve třetích zemích a podpoře hospodářského rozvoje jejich odvětví rybolovu.

45

Mauritánie byla jedinou výjimkou z pozitivního trendu zvyšování podílu celkového finančního příspěvku, který má směřovat na odvětvovou podporu. V tomto případě Komise souhlasila s významným snížením složky odvětvové podpory z 21 % celkového příspěvku v rámci dohody o partnerství v oblasti rybolovu v protokolu na období 2008–2012 na pouhých 4 % v protokolu na období 2013–2014. Toto snížení bylo zavedeno v důsledku problémů, s nimiž se Komise setkala při získávání informací od mauritánských orgánů ve věci akcí financovaných formou odvětvové podpory podle protokolu na období 2008–2012 (jak dokládá **rámec 2**). Jak uvádí **tabulka 1**

výše, celkové roční finanční příspěvky sjednané Komisí v obou protokolech jsou obdobné. To znamená, že Komise snížila podíl složky odvětvové podpory a v odpovídajícím poměru navýšila složku přístupových práv, u nichž partnerské země mají je omezené vykazovací povinnosti a povinnosti týkající se transparentnosti. Podle názoru Účetního dvora nebyla tato reakce v souladu s rozvojovým cílem dohod o partnerství v oblasti rybolovu.

46

Navíc má Účetní dvůr za to, že během jednání je důležité zohlednit celkový finanční příspěvek EU partnerským zemím. Příslušné částky hrají významnou úlohu v rozvoji partnerských zemí, jak uvádí **tabulka 2**. Příspěvky v rámci dohod o partnerství v oblasti rybolovu a ERF, cíle a prováděcí mechanismy jsou však sjednávány nezávisle. Účetní dvůr se domnívá, že toto komplikuje pozici Komise během jednání s partnerskými zeměmi.

Tabulka 2

Příspěvky EU partnerským zemím navštíveným během auditu a jejich význam pro rozpočty v oblasti rybolovu a celkové vnitrostátní rozpočty (2013)

2013	Madagaskar	Mauritánie	Mosambik	Seychely
Příspěvek dohody o partnerství v oblasti rybolovu v poměru k vnitrostátnímu rozpočtu pro rybolov	41 %	689 % ¹	20 %	250 % ²
Celkový příspěvek EU v poměru k celkovému vnitrostátnímu rozpočtu	5 %	11 %	2 %	2 %

1 Rozpočet ministerstva pro rybolov, jak je uveden v mauritánském finančním zákoně. Nezahrnuje důležité výdaje, např. výdaje související s přístavy.

2 Pouze provozní náklady úřadu Seychel pro rybolov, bez kapitálových investic.

Zdroj: EÚD na základě vnitrostátní dokumentace, dokumentace GR Komise pro mezinárodní spolupráci a rozvoj a dohod o partnerství v oblasti rybolovu.

Informace z následných hodnocení nebyly vždy při rozhodování a při jednáních užitečné

47

V rozhodovacím procesu využívají Rada, Parlament a Komise hodnocení *ex ante* a *ex post*²⁶. Tato hodnocení mají poskytnout spolehlivé informace o využívání dohody a o přidané hodnotě pro EU a partnerskou zemi, posoudit environmentální, hospodářský a sociální dopad dohody o partnerství a ověřit, že výsledky dosahované dohodami o partnerství v oblasti rybolovu jsou v souladu s cíli, které pro ně byly stanoveny, podle požadavků stanovených Radou²⁷ a novou společnou rybářskou politikou²⁸.

48

Než Komisi udělí mandát k vyjednání nového protokolu, Rada vyžaduje, aby Komise provedla nezávislé hodnocení *ex post* i *ex ante*, pokud již protokol existuje, a hodnocení *ex ante*, pokud žádné předešlé dohody o partnerství v oblasti rybolovu neexistují. Tato povinnost byla včleněním do nové společné rybářské politiky posílena.

49

Zúčastněné subjekty dotazované během auditu uvedly, že oceňují, že je k dispozici zpráva o hodnocení *ex post*. Považují ji za užitečný nástroj, neboť poskytuje celkový obraz o využívání rybolovných práv v rámci dohody (využití licence a úlovky) a o fungování a přidané hodnotě dohody. Údaje o úlovcích uvedené ve zprávě

však nejsou zcela aktuální, přestože je úkolem Komise jako správce údajů tato data zúčastněným subjektům s rozhodovací pravomocí dávat včas k dispozici.

50

Dobu potřebnou k provedení hodnocení je pak nutno připočíst k dlouhému postupu vyjednávání, který je již sám o sobě poměrně dlouhý. Před zavedením nové společné rybářské politiky byla doba platnosti většiny protokolů velmi krátká (přibližně tři roky²⁹). Hodnocení tedy mohlo zahrnout jen krátké provozní období hodnoceného protokolu v délce jednoho roku či kratší. To snižovalo užitečnost hodnocení jako nástroje rozhodování. Pozitivní změnou je delší doba platnosti nejnovějších protokolů (čtyři až šest let), která může mít kladný dopad na úplnost údajů obsažených v hodnoceních protokolů *ex post*.

51

Hodnocení dohod o partnerství v oblasti rybolovu *ex post* v Indickém oceánu přináší informace o populacích a úlovcích na regionální úrovni a obsahují nepodstatné podrobné údaje, které se opakují z jednoho hodnoceného období na druhé a vedou k tomu, že zpráva je příliš rozsáhlá.

- 26 Vypracování hodnocení *ex ante* a *ex post* je povinností podle finančního nařízení (EU) č. 966/2012 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1) u všech programů a činností, které jsou spojeny se značnými výdaji (více než 5 000 000 EUR) s cílem ověřit, zda byly přidělené zdroje a dosažené výsledky v souladu se stanovenými cíli.
- 27 Závěry 2599. zasedání Rady ve složení pro rybolov a zemědělství v Bruselu dne 19. července 2004.
- 28 Článek 31 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013.
- 29 Krátká doba platnosti byla způsobena tím, že Komise nechtěla, aby byly stávající protokoly uplatňovány dlouho po vstupu nové společné rybářské politiky v platnost, aby bylo možné co nejrychleji zavést změny, které tato politika přinesla.

52

Na druhou stranu audit zjistil, že hodnocení dostatečně neposuzují míru, v níž dohody o partnerství v oblasti rybolovu plní všechny své cíle (viz bod 5 a **rámec 1**) (např. neuvádějí odkaz na zaměstnanost v regionech EU závisající na rybolovu, neuvádějí informace o dodávkách ryb na trh EU). Kromě toho hodnocení týkající se Indického oceánu nepočítala přidanou hodnotu dohod o partnerství v oblasti rybolovu jednotně. Tato skutečnost neusnadnila rozhodovací proces, neboť metodiky použité k výpočtu přidané hodnoty nebyly mezi jednotlivými protokoly srovnatelné a v případě Mosambiku vedly k velmi odlišnému výsledku (**tabulka 3**).

53

Během auditu a v návaznosti na interní audit postupu hodnocení Komise vypracovala novou metodu hodnocení přidané hodnoty, která je uplatňována od ledna 2015. Metodika použitá k hodnocení protokolů s Madagaskarem (únor 2014) a Mosambikem (duben 2014) byla rovněž poměrně nová (leden 2014), ale metodiky použité pro výpočet přidané hodnoty přesto nebyly srovnatelné.

Tabulka 3

Nejednotnost výpočtu návratnosti veřejných investic EU v jednotlivých zemích podle hodnocení protokolů v oblasti Indického oceánu *ex post*

	Vypočtená návratnost na jedno euro veřejných finančních prostředků investovaných EU (<i>ex post</i>)	Poznámky
Madagaskar (vydáno v únoru 2014)	4,09	Model obsahuje přínosy a náklady pouze v obecných kategoriích (např. palivo, údržba, přístavní poplatky, pojištění atd.), které vždy neodpovídají kategoriím používaným v jiných hodnoceních (např. na Seychelách dodatečně specifikují posádku, odpisy plavidel a jejich zařízení, režijní náklady). Účetní dvůr však měl za to, že tento model ¹ posuzuje náklady a přínosy dobře.
Mosambik (vydáno v dubnu 2014)	2,08	Hodnotitelé nerozdělili přínosy mezi EU a Mosambik a do výpočtu nebyly zahrnuty všechny veřejné náklady vzniklé EU (byla vyloučena odvětvová podpora). Když Účetní dvůr provedl přepočítání podle modelu použitého pro Madagaskar, činila by návratnost veřejných investic jen 0,91 EUR na jedno euro investované EU.
Seychely (vydáno v lednu 2013)	4,5	Byly zahrnuty platby vlastníků lodí, na rozdíl od jiných hodnocení, kde byly posuzovány pouze veřejné finanční prostředky; náklady byly správně rozděleny na jednotlivé strany a byly zohledněny všechny veřejné náklady. Když Účetní dvůr provedl přepočítání podle modelu použitého pro Madagaskar, činila by návratnost veřejných investic 5,53 EUR na jedno euro investované EU.

1 Poměr: přímá přidaná hodnota pro EU / celkový příspěvek EU (přístupová práva a odvětvová podpora).

Zdroj: hodnocení *ex post*.

Část II – Provádění složek dohod o partnerství v oblasti rybolovu týkajících se přístupových práv a odvětvové podpory

54

Provádění dohod o partnerství v oblasti rybolovu zahrnuje dva hlavní aspekty: přístup plavidel EU k rybolovným právním (viz body 55 až 65) a podporu rozvoje odvětví rybolovu v partnerských zemích (viz body 66 až 83). Aby každý aspekt fungoval dobře (tj. aby bylo zajištěno, že loďstvo bude moci lovit za řádných podmínek a že odvětvová podpora bude zlepšovat správu rybolovu v partnerských zemích), potřebuje mít Komise zavedeny vhodné systémy, aby sledovala provádění. Audit tyto monitorovací systémy zkoumal.

Postup vydávání oprávnění k rybolovu (udělování licencí) byl zdlouhavý a těžkopádný, přesto Komise nepřijala opatření s cílem zjistit, co by bylo možné zlepšit

55

Postup udělování licencí, jehož prostřednictvím plavidla získávají oprávnění k rybolovu podle protokolů, by neměl být pro provozovatele rybolovu zbytečně složitý nebo časově náročný. Komise by měla přezkoumat jednotlivé fáze postupu udělování licencí a posoudit, zda lze dosáhnout zvýšení jeho efektivity. Účetní dvůr se domnívá, že určení a náprava neefektivností vyžadují úplný přehled o době potřebné na jednotlivé fáze postupu. Při auditu bylo zjištěno, že Komise nemá dostatečné informace o časovém průběhu postupu udělování licencí.

56

Protokoly stanoví postup udělování licencí mezi partnerskými zeměmi a EU, například podávání žádostí u příslušného orgánu veřejné správy. Protokoly stanoví i elektronickou výměnu informací o rybolovných činnostech. Tento proces zahrnuje Komisi, členské státy, delegace EU a partnerské země. Další podrobnosti uvádí **příloha I**. Audit Účetního dvora se zaměřil na údaje dostupné pro sledování uvedeného postupu a analýzu případných prodloužení.

57

Existují známky toho, že prodloužení při postupu udělování licencí negativně ovlivnila rybolovné činnosti: 78 % respondentů v průzkumu Účetního dvora vyjádřilo znepokojení ve věci těchto prodloužení, které bylo i obsahem sdělení zástupců provozovatelů rybolovu Komisi.

58

Auditoři konstatovali, že navštívené partnerské země se k akceptaci elektronických oprávnění k rybolovu buď staví odmítavě, nebo je nejsou schopny zajistit v důsledku vnitrostátních právních požadavků, a všechny země vyžadují, aby byl originál licence během rybolovných činností uchováván na palubě plavidla, které je držitelem oprávnění.

59

Jak uvádí **obrázek 5**, zatímco v Mosambiku a na Seychelách měli delegace a přidělenci pro rybolov informace o době, jež uplynula od podání žádosti provozovatele do data vydání oprávnění v partnerské zemi, na Madagaskaru se informace, které měla delegace k dispozici, týkaly pouze doby, jež uplynula od obdržení spisu žádosti delegací do jeho předání Komisi. V Mauritánii nebyla k dispozici monitorovací tabulka.

60

Účetní dvůr zaznamenal, že v některých případech došlo k významnému prodlžení, než spis se žádostí o licenci dorazil k orgánům partnerských zemí. Pro zkoumané protokoly však Komise neměla žádný informační systém,

který by jí pomohl sledovat dobu potřebnou pro každý z kroků v postupu žádosti o licenci, jež vypracovala, a v důsledku toho nemohla zjistit, kde k prodlžení došlo (zda na úrovni členského státu, partnerské země nebo Komise). Kromě toho, ačkoli databáze oprávnění k rybolovu vyžadovaná nařízením (ES) č. 1006/2008 existuje a obsahuje aktuální informace o stávajících licencích, neobsahuje dostatečné údaje k analýze případných prodlžení. Účetní dvůr tudíž nebyl schopen zjistit důvody prodlžení. Revize nařízení o udělování oprávnění k rybolovu, jež byla oznámena v roce 2011, by mohla pomoci určit a snížit procesní problémy, návrh Komise však dosud nebyl dokončen a předložen v rámci postupu spolurozhodování.

Obrázek 5

Známa délka procesu udělování licencí

	Provozovatel – členský stát	Členský stát – Komise	Komise – delegace	Delegace – partner- ská země	Orgány partnerské země	Delegace partnerské země	Delegace Komise	Komise – členský stát	Členský stát – provozovatel
Madagaskar	údaje nejsou k dispozici			41 dnů			údaje nejsou k dispozici		
Mauritánie	bez monitorovací tabulky								
Mosambik	více než 5 měsíců				1 den ¹	údaje nejsou k dispozici			
Seychely	údaje nejsou k dispozici				19 dnů	údaje nejsou k dispozici			
	126 dnů					nepoužije se (licence se zasílá přímo provozovatelům)			

1 Skutečnost, že oprávnění k rybolovu byla vydána v týž den, kdy byly zaregistrovány žádosti, vyvolává pochybnosti týkající se spolehlivosti data registrace.

Zdroj: monitorovací tabulky, které poskytla delegace a přidělenci pro rybolov.

Centrální sledování úlovků nebylo přiměřené a ohrožuje včasné zjištění problémů a správný výpočet plateb

61

Komise a členské státy musí sledovat a ověřovat přesnost údajů o skutečných úlovcích s cílem odhalit problémy při provádění, umožnit informované rozhodování při sjednávání nových protokolů a zajistit správný výpočet plateb za dodatečné úlovky, pokud k nim dojde.

62

Podle nařízení (ES) č. 1006/2008 jsou plavidla povinna poskytovat svým členským státům týdenní údaje o úlovcích. Na základě těchto informací pak musí členské státy každý měsíc Komisi poskytovat všechny údaje o úlovcích členěné podle rybolovné oblasti za všechny VEZ (podléhající dohodě nebo jiné) a mezinárodní vody. Další podrobnosti o úloze členských států v této oblasti uvádí **příloha I**. Komise by měla vést databázi úlovků s těmito informacemi. Uvedené nařízení také vyžaduje, aby Komise vedla databázi oprávnění k rybolovu, kterou by měly členské státy pravidelně aktualizovat.

63

Při auditu byly zjištěny nedostatky ve způsobu, jakým Komise spravuje údaje o úlovcích pro zkoumané protokoly. Účetní dvůr našel několik významných rozdílů mezi údaji o úlovcích poskytovanými z různých zdrojů: z členských států, z GR pro námořní záležitosti a rybolov a z hodnocení *ex post*. Tyto rozdíly dokládá **tabulka 4**. Na úrovni Komise neexistoval dostatek spolehlivých, jednotných a úplných údajů o skutečných úlovcích ryb v rámci dohod o partnerství v oblasti rybolovu.

64

Obdobné rozdíly byly zjištěny mezi údaji, které Účetní dvůr obdržel od členských států, a údaji od Komise. Tyto rozdíly lze vysvětlit i tím, že členské státy zaslaly Komisi své údaje o úlovcích (členěné podle plavidla a živočišného druhu) v různých formátech. Komise pak údaje ručně zpracovala, ale nesjednotila je v centrální databázi. V nedávné době Komise přijala opatření k nápravě tohoto stavu. V lednu 2015 byla správa údajů přenesena na útvar odpovědný za dohody o partnerství v oblasti rybolovu. Kromě toho byly konsolidovány historické údaje o úlovcích, přestože tyto konsolidované údaje nebyly za období pokryté zkoumanými protokoly k dispozici. Komise také zavedla databázi (údaje o úlovcích o roku 2013), ačkoli tato databáze nebyla v době auditu v provozu, protože členské státy dosud nesplnily své povinnosti v oblasti podávání zpráv.

Příklady rozdílů v údajích o úlovcích mezi GŘ pro námořní záležitosti a rybolov a následnými hodnoceními protokolů se zeměmi Indického oceánu

(v tunách)

	2009	2010	2011	2012
Madagaskar				
Následné hodnocení celkových úlovků	14 596	10 055	10 282	8 053
Celkové úlovky podle GŘ pro námořní záležitosti a rybolov	14 653	9 916	9 870	8 083
Rozdíl (t)	-57	139	412	-30
Rozdíl (%)	0 %	1 %	4 %	0 %
Mosambik				
Následné hodnocení celkových úlovků	3 840	4 261	2 330	1 156
Celkové úlovky podle GŘ pro námořní záležitosti a rybolov	3 426	4 261	1 442	1 132
Rozdíl (t)	414	0	888	24
Rozdíl (%)	12 %	0 %	62 %	2 %
Seychely				
Následné hodnocení celkových úlovků	–	–	40 545	–
Celkové úlovky podle GŘ pro námořní záležitosti a rybolov	23 762	41 668	40 078	34 779
Rozdíl (t)	–	–	467	–
Rozdíl (%)	–	–	1 %	–

– : není k dispozici

Zdroj: Generální ředitelství Komise pro námořní záležitosti a rybolov (GŘ MARE) v době auditu a hodnocení *ex post*.

65

Nedostatek konsolidovaných a ověřených údajů může mít negativní důsledky. Například pokud je konečný úlovek vyšší než referenční množství, může být požadována dodatečná platba, a vzniká tak finanční riziko. Účetní dvůr skutečně zjistil případ, kdy nedostatečné sledování úlovků vedlo

k nepředvídaným výdajům Komise³⁰. Kromě toho by pravidelné sledování a aktualizace údajů o úlovcích umožnily používat aktualizované informace a usnadnily rozhodování při jednáních, kdy informace z hodnocení *ex post* nejsou aktuální (viz bod 49).

30 Jak uvádí výroční zpráva Účetního dvora za rok 2011, oddíl 4.46 týkající se protokolu s Mauritánií na období 2008–2012. V tomto případě vnitrostátní orgány informovaly Komisi, že byla překročena kvóta na rok končící 31. července 2010, která činila 300 000 tun. Komise pak musela Mauritánii vyplatit 1,9 milionu EUR za 47 346 tun úlovku nad danou kvótu. Lepší sledování úlovků by útvarům Komise umožnilo zvážit přijetí preventivních opatření s cílem předejít dodatečným platbám.

Komise a partnerské země se dohodly na příslušných činnostech, které mají být financovány pomocí odvětvové podpory, chyběla však koordinace s ostatními partnery

66

Podle ustanovení dohod o partnerství v oblasti rybolovu by měl smíšený výbor zřídit víceletý odvětvový program v podobě matice v souladu s potřebami a prioritami partnerských zemí v odvětví rybolovu. Pokyny Komise pro řízení odvětvové podpory uvádějí, že akce zařazené do této matice by měly přihlížet k cíli spočívajícímu ve zlepšení správy prostřednictvím vývoje efektivního systému řízení a kontroly pro odvětví rybolovu a udržitelným využíváním rybolovných zdrojů. Matici odvětvové podpory by

měly doprovázet jasné cíle, postupy a ukazatele pro hodnocení výsledků dohodnutých akcí. Podpora odvětví rybolovu by měla být koordinována s kroky ostatních finančních partnerů v partnerských zemích.

67

Ve všech čtyřech navštívených zemích Účetní dvůr zjistil, že akce navrhované pro odvětvovou podporu byly v souladu s vnitrostátními strategiemi. Většina plánovaných akcí se týkala správy a investic v odvětví rybolovu. Tato skutečnost znamenala dobrý základ pro plánovanou odvětvovou podporu a byla v souladu s akcemi plánovanými podle předešlých protokolů. To dokreduje **tabulka 5**.

Foto 1: Palivová jednotka pro tradiční rybářské loďstvo na Seychelách
Zdroj: EÚD.

Hlavní financované akce a podíl celkové odvětvové podpory (OP) (rozpočtové náklady 2013)

Hlavní akce plánované pro rok 2013	Madagaskar ¹ % OP	Mauritánie ² % OP (2012–2013)	Mosambik ^{1,5} % OP	Seychely ¹ % OP
Sledování, kontrola a dohled (hlídky, inspekce, SSP, ERS)	52 %	38 %	7 %	16 %
Sledování, kontrola a dohled (pozorovatelé)	4 %	–	4 %	2 %
Vědecký výzkum populací	–	3 %	63 %	10 %
Laboratoře / bezpečnost potravin (vývoz)	44 %	2 %	akce realizovány v minulosti	3 %
Budování kapacit a účast na schůzích	–	3 %	22 %	22 %
Infrastruktura přímo spojená s rybolovnými činnostmi / odvětvím rybolovu	— ^{3,4}	53 %	38 % zůstatku podle předchozího protokolu, vynaloženo v roce 2012 ⁵	38 %
Infrastruktura přímo nesouvisející s rybolovnými činnostmi	–	–	46 % zůstatku podle předchozího protokolu, vynaloženo v roce 2012 ⁵	–
Fond půjček pro místní odvětví rybolovu	–	–	–	10 %

1 Výpočet na základě rozpočtových nákladů.

2 Výpočet na základě plateb v období let 2012–2013.

3 Akce byly realizovány v minulosti.

4 Částka není k dispozici.

5 Součet nákladů uváděný partnerskou zemí neodpovídá celkovému rozpočtu EU za daný rok.

Zdroj: matice a zprávy o činnosti.

68

Protokoly však nezahrnují formální podmínky způsobilosti akcí, které mají být financovány z odvětvové podpory. V zápisech z jednání smíšených výborů podle protokolů pro Indický oceán, které byly předmětem auditu, neexistuje žádný důkaz, že kritéria, postupy

a ukazatele pro hodnocení výsledků odvětvové podpory byly podrobně projednány. Pozitivním příkladem protokolu na období 2008–2012 s Mauritánií, který stanovil konkrétní oblasti a ukazatele činnosti, se protokoly pro oblast Indického oceánu, které byly schváleny později, neřídily.

Foto 2: Plavidla pro výuku rybolovu financovaná z odvětvové podpory Seychelám
Zdroj: EÚD.

69

Při auditu bylo rovněž zjištěno, že v navštívených zemích Indického oceánu existovala nedostatečná koordinace mezi rozvojovými partnery činnými v odvětví rybolovu. Odvětvová podpora není projednávána na pravidelných koordinačních schůzkách mezi zástupci odpovědnými za podporu z ERF v delegaci EU a ostatními finančními partnery a přidělenec pro rybolov se těchto schůzek neúčastní. Je tomu tak i přesto, že dohoda z Cotonou³¹ označuje udržitelný rozvoj odvětví rybolovu za prioritu obecného hospodářského rozvoje.

70

Kromě toho v žádné z navštívených zemí nebyla odvětvová podpora podle dohody o partnerství v oblasti rybolovu zařazena do celkové matice spolu s ostatními finančními prostředky určenými k využití v odvětví rybolovu. Například v Mosambiku, kde různí partneři financují podobné akce, existuje riziko dvojího financování, zvláště pokud jde o účast na jednáních a činnosti v oblasti kontroly. Ačkoli Mosambik má zavedenou celkovou matici, tato matice neobsahuje ani všechny relevantní partnery, ani odvětvovou podporu. Nebylo tomu tak ani v případě Madagaskaru.

31 Dohoda o partnerství mezi africkými, karibskými a tichomořskými státy a Evropskou unií, články 23 a 23a, v revidovaném znění ze dne 11. března 2010.

Kontrola Komise nad akcemi odvětvové podpory byla velmi omezená a akce, které partnerské země skutečně provádějí, se v některých případech lišily od akcí dohodnutých

71

Aby se ujistila, že je dosahováno cílů složky dohody partnerství v oblasti rybolovu cíle týkající se odvětvové podpory a že jsou finanční prostředky EU využívány v souladu se záměrem, měla by Komise sledovat účinnost prováděných akcí a kontrolovat, zda tyto akce odpovídají těm, které schválil smíšený výbor. To by také vyžadovalo, aby partnerská země poskytovala dostatek informací, aby mohl smíšený výbor posoudit výsledky a nákladovou efektivitu podpořených akcí. Komise vypracovala pokyny pro sledování odvětvové podpory. Tyto pokyny stanoví, že přidělenec pro rybolov nese odpovědnost za provádění kontrol na místě týkajících se provádění akcí, dialog o politice, sledování činností ostatních finančních partnerů a vedení dokumentace dané země.

72

Z praktického hlediska Komise sleduje provádění dohodnutých akcí odvětvové podpory prostřednictvím své účasti ve výročním smíšeném výboru. Protokoly, které byly předmětem auditu, však neobsahovaly žádné požadavky, které by upřesňovaly, jakou dokumentaci musí partnerské země předložit pro účely monitorování, ani nestanovily postupy, jak v rámci smíšeného výboru řešit problémy týkající se provádění. Vzhledem k tomu, že v protokolech nejsou uvedena konkrétní pravidla pro monitorování a práva kontroly, byl úkol spočívající ve sledování odvětvové podpory složitý. Kromě toho nemá přidělenec pro rybolov v Indickém oceánu v praxi potřebné zdroje k tomu, aby prováděl hloubkové monitorování v pěti partnerských zemích (tj. návštěvy podpořených projektů na místě), zejména v případech, kdy je spolupráce s orgány obtížná.

73

Kromě problémů vyvolaných chybějícím komplexním rámcem pro monitorování byla kontrola výdajů v oblasti odvětvové podpory ze strany Komise ztížena i tím, že informace, které poskytovaly partnerské země, se obvykle omezovaly na výstupy a navíc nebyly vždy ověřitelné. Většinu akcí skutečně nebylo možné v rozpočtu zpětně vyhledat a Komise měla omezenou jistotu, že údajně uskutečněné akce byly skutečně provedeny a že jejich náklady jsou přiměřené.

74

Účetní dvůr zjistil, že smíšený výbor systematicky neověřoval nákladovou efektivitu akcí v oblasti odvětvové podpory, jako tomu bylo v případě Seychel v období 2011–2013. V tomto konkrétním případě byl proveden audit výkonnosti, který měl posoudit akce financované v rámci odvětvové podpory a realizované v roce 2012, na které bylo z rozpočtu přiděleno 8,45 milionu EUR. Auditóři došli k závěru, že jen málo akcí bylo realizováno dobře (např. systém sledování plavidel), některé se ještě prováděly (např. databáze, studie, projekty infrastruktury pro průmyslové a poloprámyslové loďstvo) a jiné vykazovaly buď průměrnou míru dokončenosti nižší než 50 % (plány řízení, výzkumné studie), nebo nebyly realizovány vůbec (např. pozorovatelé na palubě, zařízení ke komunikaci na moři, infrastruktura pro drobný rybolov atd.). Zjištění auditu a pokrok dosažený při provádění doporučení a dalších akcí na následujícím zasedání projednal smíšený výbor. V případě Mosambiku nebyly zjištěny žádné důkazy, že by takové posouzení bylo provedeno, přestože do textu protokolu na období 2012–2014 bylo zařazeno ustanovení o hodnocení efektivnosti nákladů investic financovaných z EU.

75

Kromě toho audit zjistil, že Komise věnovala nedostatečnou pozornost problémům partnerských zemí při čerpání prostředků odvětvové podpory, které ovlivnily tři ze čtyř protokolů, jež byly předmětem auditu. **Tabulka 6** níže uvádí nevyčerpaný zůstatek rozpočtů odvětvové podpory ke konci platnosti čtyř kontrolovaných protokolů. I přes významný podíl nevynaložených finančních prostředků Komise zjistila částku nevyužitého financování a akce, které měly být pomocí těchto prostředků realizovány, až v době, kdy se protokoly blížily konci své platnosti. Takový scénář vede k riziku, že zvláště ke konci platnosti protokolu budou partnerské země, aby nepřišly o dostupné prostředky, vynakládat zůstatek odvětvové podpory na akce, které jsou schopny vyčerpat značnou část nevyužitých prostředků, ale nejsou v souladu s prioritami dohody o partnerství v oblasti rybolovu spočívajícími ve zlepšování správy odvětví rybolovu.

Tabulka 6

Nevyčerpaný zůstatek odvětvové podpory ke konci předcházejících protokolů, vynaložený v rámci platných protokolů v době auditu

Země	Madagaskar	Mauritánie	Mosambik	Seychely
Nevyčerpaný zůstatek ke konci předcházejícího protokolu (v EUR)	0	25 000 000	788 555	5 568 928
Část zůstatku odpovídající celkové odvětvové podpoře za dobu platnosti protokolu	0 %	38 %	63 %	63 %

Zdroj: protokoly, zápisy z jednání smíšených výborů a zprávy o provádění.

76

Auditoři skutečně zjistili, že i přes poměrně rozumný výběr akcí nebyly finanční prostředky ve všech partnerských zemích navštívených během auditu využity v souladu se záměrem (jak dokládá **rámeček 2**). Namísto toho

byly v některých případech finanční prostředky využity na jiné projekty, které nebyly pro odvětví rybolovu tak významné jako plánované akce a které se lišily od orientačně uvedených typů akcí uvedených v pokynech Komise k provádění odvětvové podpory.

Rámeček 2

Příklady finančních prostředků odvětvové podpory nedohledatelných ve státních rozpočtech nebo nevyužitých podle dohody mezi Komisí a partnerskými zeměmi

Madagaskar

Nebyla zajištěna dohledatelnost finančních prostředků ve státním rozpočtu, a to i přes opakované žádosti ze strany delegace o zajištění konkrétní rozpočtové položky pro odvětvovou podporu. V důsledku toho, že příspěvek EU a financování od dalších partnerů v oblasti rozvoje nebyly ve státním rozpočtu vyhrazeny a nebylo možné je identifikovat, bylo obtížné převody sledovat. Tato nedostatečná dohledatelnost mohla také bránit odhalení překryvů financování s regionálním kontrolním programem.

Komise kvůli problémům při provádění pozastavila platby na jeden rok (2011).

Mauritánie

Země v rámci protokolu na období 2008–2012 získala 65 milionů EUR odvětvové podpory. Od roku 2011 do konce platnosti protokolu v červenci 2012 orgány dostatečně neinformovaly Komisi o tom, jak finanční prostředky odvětvové podpory využívají. Až v srpnu 2012 po několika žádostech ze strany Komise partnerská země sdělila, že nevyčerpané přiděly odvětvové podpory ke konci platnosti protokolu činí 25 milionů EUR. Přibližně 90 % tohoto zůstatku bylo určeno na položky infrastruktury, jako jsou přístavní infrastruktura a hlídkové lodě. Z této částky partnerská země vynaložila přibližně 50 % bez předchozího souhlasu Komise.

Mosambik

Orgány v rámci rozpočtu přidělily projektové kódy. Samy tyto kódy však nestačí zmírnit riziko překryvu financování různými finančními partnery u akcí, jako jsou pozorovatelé, kontrolní dny, dny pro mezinárodní schůze atd.

Zůstatek odvětvové podpory z předešlého protokolu (2007–2011) byl použit k financování akcí, které nebyly zahrnuty do víceletých (2012–2014) nebo ročních (2012) matic, a proto je smíšený výbor neschválil *ex ante*. Komise v tomto případě platby nepozastavila. Na infrastrukturu připadlo 84 % finančních prostředků vynaložených v roce 2012. Komise byla informována až po provedení akcí. Výdaje vždy přímo nesouvisely s rozvojem mosambického odvětví rybolovu nebo se zlepšeními správy odvětví rybolovu (na budovu ministerstva připadlo 46 % zůstatku z roku 2012 na oplocení rybářské školy 38 %).

Platby Komise v oblasti odvětvové podpory nebyly vázány na pokrok dosahovaný partnerskými zeměmi při provádění dohodnutých akcí

77

Aby se zajistilo uplatňování zásady podmíněnosti, měl by protokol stanovovat možnost úpravy plateb za účelem zohlednění pokroku akcí nebo pro případ situací, kdy v partnerské zemi neexistuje řádné finanční řízení, a nikoli jen možnost pozastavení plateb.

78

Auditoři zjistili, že protokoly nestanovily snížení složky odvětvové podpory na základě skutečného pokroku dosaženého partnerskými zeměmi pro provádění dohodnutých akcí.

79

Protokoly pro Indický oceán stanoví, že složku odvětvové podpory lze po konzultaci ve smíšeném výboru pozastavit, jestliže prováděné akce nejsou v souladu s rozpočtovým programem (akce a finanční plnění). V důsledku této definice podmíněnosti je pro Komisi obtížné vhodně uplatňovat pozastavení odvětvové podpory. K pozastavení tak vlastně došlo jen v jednom případě, a to u Madagaskaru v roce 2011, a tento případ nesouvisel s pokrokem země při provádění odvětvové podpory.

80

V Mauritánii Komise zlepšila podmíněnost odvětvové podpory v rámci protokolu na období 2013–2014 tím, že zavedla výslovněji formulované podmínky. Konkrétně byla první platba v rámci protokolu podmíněna vyčerpáním zůstatku z předešlého protokolu a výplata složky odvětvové podpory byla spojena s prováděním dohodnutých akcí. Komise tato ustanovení uplatnila a nevyplatila odvětvovou podporu, neboť stávající zůstatek nebyl plně vyčerpán. Stejně jako u protokolů pro oblast Indického oceánu nebyly možné dílčí úhrady.

81

Nová společná rybářská politika zavedla zásadu oddělení plateb za přístupová práva a odvětvové podpory³². To znamená, že složka odvětvové podpory již neobsahuje pevné datum platby jako složka přístupových práv, ale měla by být vyplacena, jakmile jsou partnerské země schopny prokázat dosažené výsledky. Účetní dvůr to oproti dřívějšímu důrazu na akce považuje za zlepšení. Uplatňování této zásady je však ohroženo tím, že aktuálně platné protokoly stále nestanoví možnost částečných snížení plateb v případech, kdy je výsledků dosaženo jen zčásti, nýbrž existuje pouze možnost, aby Komise platby pozastavila, jestliže výsledky nejsou uspokojivé.

32 Článek 32 nařízení (EU) č. 1380/2013 stanoví, že tato finanční pomoc je podmíněna dosažením konkrétních výsledků a doplňuje rozvojové projekty a programy uskutečňované v dané třetí zemi a je s nimi v souladu. Odvětvová podpora by měla být oddělena od plateb za přístup k rybolovným zdrojům. Jako podmínku pro platby v rámci finanční pomoci vyžaduje Unie dosažení konkrétních výsledků a pečlivě sleduje pokrok.

82

Audit rovněž zjistil nedostatečnou jednotnost mezi zpracováním odvětvové podpory v rámci dohod o partnerství v oblasti rybolovu (ze strany GŘ Komise pro námořní záležitosti a rybolov) a plateb v rámci ERF určených pro rozpočtovou podporu (ze strany GŘ pro mezinárodní spolupráci a rozvoj). Odvětvová podpora (dohody o partnerství v oblasti rybolovu) a rozpočtová podpora (ERF) mají společnou koncepci, neboť platby jsou rozdělovány přímo orgánům veřejné správy v partnerských zemích podle pokroku dosaženého v řadě předem definovaných oblastí. V některých případech Komise platby z ERF zpozdila kvůli různým problémům spojeným buď s politickou situací, nebo se správou veřejných financí. U plateb odvětvové podpory GŘ pro námořní záležitosti a rybolov podobný přístup neuplatnilo. **Rámeček 3** tuto nejednotnost dokládá na případech Madagaskaru a Mosambiku.

83

Protokoly na rozdíl od pokynů EU k rozpočtové podpoře³³ nezahrnují pravidla týkající se rozpočtové transparentnosti v partnerské zemi. Zatímco Mosambik chvályhodně přistoupil k identifikaci akcí v rozpočtu pomocí kódů projektů, v ostatních třech navštívených zemích bylo sledování finančních prostředků obtížné, což ovlivnilo viditelnost podpory a potenciál následného monitorování využití finančních prostředků odvětvové podpory EU. To, že protokoly nevyžadují, aby partnerské země zajistily zpětnou sledovatelnost a transparentnost finančních prostředků, není v souladu s požadavky na rozpočtovou podporu odvětvových reforem podle dohody z Cotonou.

33 Rozpočtová podpora podléhá kritériím způsobilosti (oddíl 5.1 Pokynů k rozpočtové podpoře, 2012). Dvě z těchto kritérií zní:
– řádná správa veřejných financí nebo důvěryhodný a relevantní program k jejímu zlepšení,
– transparentnost a dohled nad rozpočtem.
Kromě toho čl. 61 odst. 2 dohody z Cotonou stanoví: „Přímá rozpočtová pomoc na podporu makroekonomických nebo odvětvových reforem se poskytuje v případě, že: [...] c) řízení veřejných financí je dostatečně transparentní, odpovědné a efektivní.“

Nejednotnost plateb EU v partnerských zemích

Pro Madagaskar byla na základě článku 96 dohody z Cotonou pozastavena téměř veškerá finanční pomoc EU od roku 2010 do května 2014 nebo do přijetí přiměřených opatření ve věci lidských práv, demokratických zásad a právního státu. Platby v rámci dohody o partnerství v oblasti rybolovu však pokračovaly.

V Mosambiku byla jedna platba rozpočtové podpory zpožděna o sedm měsíců, než vláda vyřešila problém, který ovlivňoval transparentnost státních veřejných financí, a to na základě požadavku Mezinárodního měnového fondu / dárců obecné rozpočtové podpory. Platby odvětvové podpory podle dohody o partnerství v oblasti rybolovu však během tohoto období probíhaly.

Source: ECA, based on information from DG Maritime Affairs and Fisheries and DG International Cooperation and Development.

84

Dohody o partnerství v oblasti rybolovu mezi EU a jejími partnerskými zeměmi umožňují rybářskému loďstvu EU lovit ve vodách partnerských zemí a podporují udržitelný rozvoj vnitrostátních odvětví rybolovu těchto zemí. Audit Účetního dvora šetřil, zda Komise řídí dohody o partnerství v oblasti rybolovu řádně, a zkoumal vyjednávání těchto dohod a jejich protokolů, výkon práv přístupu za účelem rybolovu a provádění podpory pro vnitrostátní odvětví rybolovu. Auditři došli k závěru, že Komise obecně řídí dohody o partnerství v oblasti rybolovu řádně, existuje však přesto několik oblastí ke zlepšení, zejména pokud jde o provádění.

85

Vyjednávání dohody o partnerství v oblasti rybolovu je dlouhý a složitý proces, Komise se však s těmito obtížemi vyrovnala dobře a s několika málo výjimkami se jí podařilo předejít narušení rybolovných činností loďstva EU. Audit nicméně zjistil řadu nedostatků týkajících se způsobu, jakým Komise při vyjednávání postupovala (body 17 až 25).

86

V zájmu kontinuity rybolovných činností evropského loďstva může Komise využít možnost podle článku 9 nařízení (ES) č. 1006/2008, a to umožnit v době čekání na podpis obnoveného protokolu plavidlům podat žádost

o oprávnění k rybolovu u dotčené třetí země prostřednictvím Komise. Tato možnost daná právními předpisy však není v souladu s dalším regulačním požadavkem, konkrétně „ustanovením o výlučnosti“, a její uplatňování vedlo k nedorozuměním mezi partnerskou zemí a Komisí (body 22 a 23).

87

Strategie Komise spočívající v rozšiřování sítě dohod o partnerství v oblasti rybolovu je z hlediska potřeb a priorit loďstva EU relevantní. Existuje však stále prostor umožňující zlepšit doplňkovost a jednotnost dohod o partnerství v oblasti rybolovu vyjednaných v témže regionu a maximalizovat tak potenciál těchto dohod pro zlepšování správy rybolovu na regionální úrovni (body 26 až 28).

88

Jedním z hlavních cílů dohod o partnerství v oblasti rybolovu je odlov pouze přebytků populací. V praxi se tento cíl však ukázal být velmi obtížně proveditelný, neboť neexistují rybolovné kvóty a spolehlivé informace o populacích ryb ani o intenzitě rybolovu vnitrostátních rybářských loďstev, ani jiných cizích rybářských loďstev, kterým partnerské země také poskytly přístup (body 29 až 32).

Závěry a doporučení

89

Skutečná jednotková cena placená za tunu ryb byla často vyšší než sjednaná jednotková cena. Zatímco při jednáních se braly v úvahu úlovky vykázané v rámci předešlých protokolů, referenční množství sjednaná ve většině posledních protokolů zůstávala často vyšší, což pravidelně vedlo k jejich nedostatečnému využití. Finanční příspěvek EU však byl vyplacen v plné výši bez ohledu na využitá rybolovná práva. Nedostatečné využití protokolů a z něho vyplývající vysoké náklady lze částečně přičíst technickým podmínkám sjednaným s partnerskými zeměmi za účelem zajištění souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy nebo zajištění udržitelnosti rybolovných činností (body 33 až 46).

90

Užitečnost nezávislého hodnocení *ex post* jako pomůcky při rozhodování v postupu vyjednávání snižuje neúplnost poskytovaných informací o mírách využití protokolů, jejich nedostatečná srovnatelnost a absence kritické analýzy účinnosti dohod o partnerství v oblasti rybolovu (body 48 až 53).

Doporučení 1 Vyjednávání dohod o partnerství v oblasti rybolovu

U budoucích protokolů a dohod by Komise měla:

- a) provést přezkum spicích dohod a uvážit, jak přistoupit k přerušení rybolovných činností v důsledku uplatnění ustanovení o výlučnosti a současně respektovat zásady společné rybářské politiky. Komise by dále měla v protokolech jasně uvést vhodná ustanovení zajišťující kontinuitu rybolovu v době mezi dvěma protokoly;
- b) vymezit regionální strategie pro rozvoj správy rybolovu a zajistit, aby protokoly sjednané s tímž regionem byly v souladu s příslušnou regionální strategií a s ostatními fondy EU;
- c) při sjednávání rybolovných práv u nových protokolů přihlížet k mírám využití předešlých protokolů a usilovat o lepší vazbu mezi platbami a přístupovými právy ke skutečným úlovkům, aniž by to mělo negativní dopad na rybolovné činnosti;
- d) lépe analyzovat možný dopad ustanovení dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu na využití daného protokolu a současně chránit vzájemné přínosy pro EU a dotčené partnerské země, například pomocí konzultací s příslušnými zúčastněnými subjekty, s cílem určit případy, které vyžadují podrobnější posouzení kritických ustanovení;
- e) lépe zaměřovat hodnocení *ex post* s cílem dosáhnout jednotné a srovnatelné analýzy návratnosti veřejných finančních prostředků vynaložených v rámci protokolů i komplexní a kritické analýzy jejich účinnosti pro EU a dotčenou partnerskou zemi.

91

Audit rovněž došel k závěru, že řízení týkající se provádění složek přístupových podmínek a odvětvové podpory nebylo dostatečně důkladné.

92

Postup udělování licencí je zdlouhavý a těžkopádný a prodloužení mohou ztížit nebo omezit rybolovné činnosti loďstva. Komise však postrádá informační systém, který by jí pomohl průběžně sledovat jednotlivé fáze procesu žádosti o licenci, což ztěžuje určení důvodů prodloužení a oblastí možných zlepšení (body 55 až 60).

93

I přes nedávné iniciativy Komise existovaly nedostatky ve správě údajů o úlovcích, kde chyběly spolehlivé, jednotné a úplné informace (body 61 až 65).

Doporučení 2 Řízení podmínek přístupu k rybolovu

Komise by měla neprodleně:

- a) stanovit postupy pro sledování každého z kroků postupu udělování licence, včetně doby, kterou tento postup zabere členským státům, partnerským zemím a Komisi, s cílem určit slabiny postupu a reagovat na ně;
- b) prosazovat akceptování elektronických licencí nebo seznamu plavidel, kterým bylo uděleno oprávnění, po celou dobu platnosti licencí;
- c) zajistit, aby nová databáze údajů o úlovcích byla členskými státy vlajky plavidla plně využívána a poskytovala spolehlivé údaje o úlovcích, které bude možné konsolidovat, sledovat a průběžně aktualizovat.

94

Plánování akcí financovaných z odvětvové podpory se postupně zlepšuje. Úloha Komise při sledování postupu provádění této složky je však stále omezená. Neexistoval jasný rámec a chyběla pravidla způsobilosti a zpětné sledovatelnosti financovaných akcí nebo požadavky podávání zpráv o těchto akcích. V důsledku toho byly zjištěny případy, kdy partnerské země provedly jiné akce, než jaké byly naplánovány společně s Komisí, což znamenalo následné riziko pro účinnost složky odvětvové podpory (body 66 až 76).

95

V neposlední řadě pak protokoly umožňují pozastavení plateb, ale nikoli částečné snížení plateb na základě skutečného provádění sjednaných akcí nebo dosažených výsledků. Kromě toho se podmínky pro platby odvětvové podpory se liší od podmínek pro rozpočtovou podporu z ERF, což někdy může vést k nejednotnosti (body 78 až 83).

Doporučení 3 Řízení odvětvové podpory

Komise by měla neprodleně:

- a) u nových protokolů navrhnout zavedení požadavků týkajících se způsobilosti pro posuzování akcí zvažovaných pro účely financování z odvětvové podpory (vedle požadavků, které by se mohly týkat zpětné sledovatelnosti, výběru, vykazování a měření výkonnosti a kontrolních práv Komise);
- b) zajistit účinnou koordinaci odvětvové podpory v rámci dohod o partnerství v oblasti s ostatními rozvojovými partnery činnými v odvětví rybolovu;
- c) zajistit, aby byly výplaty odvětvové podpory v souladu s ostatními platbami rozpočtové podpory a aby se opíraly o výsledky dosažené partnerskými zeměmi při provádění matice společně dohodnutých akcí.

Tuto zprávu přijal senát I, jemuž předsedá Augustyn KUBIK, člen Účetního dvora, v Lucemburku na svém zasedání dne 15. července 2015.

Za Účetní dvůr

předseda

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA

Dohody o partnerství v oblasti rybolovu: další informace o jejich sjednávání a provádění

Úvod

01

Při přípravě dohody o partnerství v oblasti rybolovu EU a její partnerské země sjednají dohodu a její prováděcí protokoly. Tato dohoda stanoví rámec dlouhodobé spolupráce v oblasti rybolovu, včetně obecných zásad a norem upravujících přístup plavidel z EU k rybolovu ve vodách spadajících do působnosti partnerských zemí. Protokoly stanoví podrobné podmínky týkající se například rybolovných práv a živočišných druhů, finančního příspěvku (pro přístup i odvětvovou podporu), výše poplatků, které mají hradit vlastníci plavidel, počtu a velikosti plavidel oprávněných k rybolovu a konkrétních oblastí, kde tato plavidla mohou lovit ryby.

Povinnosti

02

Dohody o partnerství v oblasti rybolovu řídí Komise v režimu přímého řízení. Rada u každé nové dohody nebo obnovení protokolu vydá mandát Komisi, kterou zastupuje GŘ pro námořní záležitosti a rybolov, aby jménem EU zahájila jednání. Od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost musí dohodu i protokol uzavřít Rada se souhlasem Evropského parlamentu. Jakmile je dohoda v platnosti, protokoly se obecně sjednávají každý třetí nebo šestý rok, podle dohody s partnerskou zemí.

03

Odpovědnost za běžné řízení dohod o partnerství v oblasti rybolovu nesou ústřední útvary GŘ pro námořní záležitosti a rybolov a šest pověřenců pro rybolov, kteří odpovídají za návazné sledování dohod a pravidelnou komunikaci s partnerskými zeměmi.

04

Partnerské země jsou povinny dodržovat a vymáhat opatření v oblasti ochrany a správy a zřídit účinné mechanismy pro monitorování a kontrolu činností rybářských plavidel. EU a členské státy vlajky¹ jsou však povinny provádět účinné kontroly svých plavidel a zajišťovat, aby tato plavidla plnila všechny své povinnosti, zejména pokud jde o shromažďování údajů o úlovcích a údajů ze systému sledování plavidel.

¹ Státem vlajky je stát, kde je plavidlo registrováno.

Sjednávání dohod o partnerství v oblasti rybolovu

05

Postup vyjednávání se skládá z různých fází, v zájmu zajištění kontinuity činností loďstva však Komise musí zahájit postup vyjednávání o novém protokolu nejpozději přibližně rok před uplynutím platnosti protokolu stávajícího. V návaznosti na podnět Komise Rada Komisi udělí mandát a proběhne jedno nebo více kol jednání mezi Komisí a partnerskou zemí. Na konci těchto jednání Komise a dotčená partnerské země paraforují dohodu, kterou následně schválí a podepíší Rada a partnerská země. Protokol pak lze uplatňovat prozatím před jeho formální ratifikací, jestliže se tak strany dohodnou. Protokol ratifikuje partnerská země a Evropský parlament vydá svůj souhlas s uzavřením protokolu, který pak vstoupí v platnost.

Oprávnění k rybolovu

06

Nařízení Rady (ES) č. 1006/2008 vyžaduje, aby Komise vedla databázi licencí, v níž budou údaje pravidelně aktualizovat členské státy, které odpovídají za kontrolu způsobilosti žádostí o licence předkládaných hospodářskými subjekty. Tyto žádosti jsou pak postoupeny Komisi k ověření. Prostřednictvím delegace pak Komise žádosti předá partnerským zemím. Jakmile partnerská země vydá oprávnění, je originální doklad zaslán prostřednictvím delegace, Komise a členských států zpět hospodářskému subjektu.

Smíšené výbory

07

Dohody stanoví zřízení smíšeného výboru, který má sledovat uplatňování každé dohody o partnerství v oblasti rybolovu. Každý smíšený výbor se skládá ze zástupců Komise a dotčené partnerské země a je povinen sledovat plnění, výklad a uplatňování dohody o partnerství v oblasti rybolovu, stanovovat roční a víceleté programy pro složku odvětvové podpory a hodnotit jejich provádění, spolupracovat ve věcech společného zájmu v oblasti rybolovu, působit jako fórum pro smírné řešení případných sporů týkajících se výkladu nebo uplatňování dohody o partnerství v oblasti rybolovu a v případě potřeby přehodnocovat úroveň rybolovných práv, a návazně pak výši finančního příspěvku.

Přidělenec pro rybolov

08

Přidělenec pro rybolov zastupuje GŘ pro námořní záležitosti a rybolov a má přímou úlohu při sledování způsobu provádění protokolů. Přidělenec pro rybolov přispívá k přípravě jednání a zasedání smíšeného výboru, udržuje styky s vnitrostátními orgány, kontroluje, zda jsou řádně prováděna ustanovení protokolů a odvětvová podpora, pravidelně podává zprávy GŘ pro námořní záležitosti a rybolov, analyzuje dokumenty a účastní se vědeckých zasedání regionální organizace pro řízení rybolovu, sleduje vývoj problematiky související s politikou GŘ pro námořní záležitosti a rybolov na mezinárodní úrovni, sleduje činnosti ostatních partnerů v odvětví rybolovu a připravuje aktualizované projektové dokumentace pro všechny projekty financované EU.

09

GŘ pro námořní záležitosti a rybolov má v současné době šest přidělců pro rybolov, jednoho v regionu Indického oceánu², čtyři v regionu západní Afriky (centrálním atlantickém regionu)³ a další přidělenec odpovídá za region Tichomoří, zejména za Kiribati.

Sledování ze strany členských států

10

Členské státy monitorují činnosti svých loďstev a zákonnost takových činností prostřednictvím svých středisek sledování rybolovu. Úlovky svých loďstev sledují i pomocí systému ERS. Tyto údaje členské státy zasílají Komisi spolu s údaji o rybolovné oblasti ze systému sledování plavidel. V případě protokolů o tuňácích ověřují vědecké ústavy členských států roční úlovky po roční uzavěrce svými vlastními vědeckými postupy. Roční konsolidované úlovky se používají pro konečné vyúčtování poplatků projednávané s partnerskými zeměmi, pro diskuse o využití dohod o partnerství v oblasti rybolovu s partnerskými zeměmi a pro platby v případech, kdy je překročeno referenční množství, v souladu s podmínkami stanovenými v protokolu. Ověřené roční úlovky se zasílají i příslušné regionální organizaci pro řízení rybolovu v rámci plnění požadavků na podávání zpráv EU.

- 2 Tento přidělenec pro rybolov pracuje při delegaci na Mauriciu a odpovídá za pět dohod v Indickém oceánu (Komory, Mosambik, Mauricius, Madagaskar a Seychely).
- 3 Jeden přidělenec odpovídá za Kapverdy, Pobřeží slonoviny, Senegal a Guineu-Bissau, další za oblast Svatého Tomáše a Princova ostrova a za Gabon, další za Mauritánii a čtvrtý za Maroko.

Příloha II

Dohody o partnerství v oblasti rybolovu platné pro rok 2015

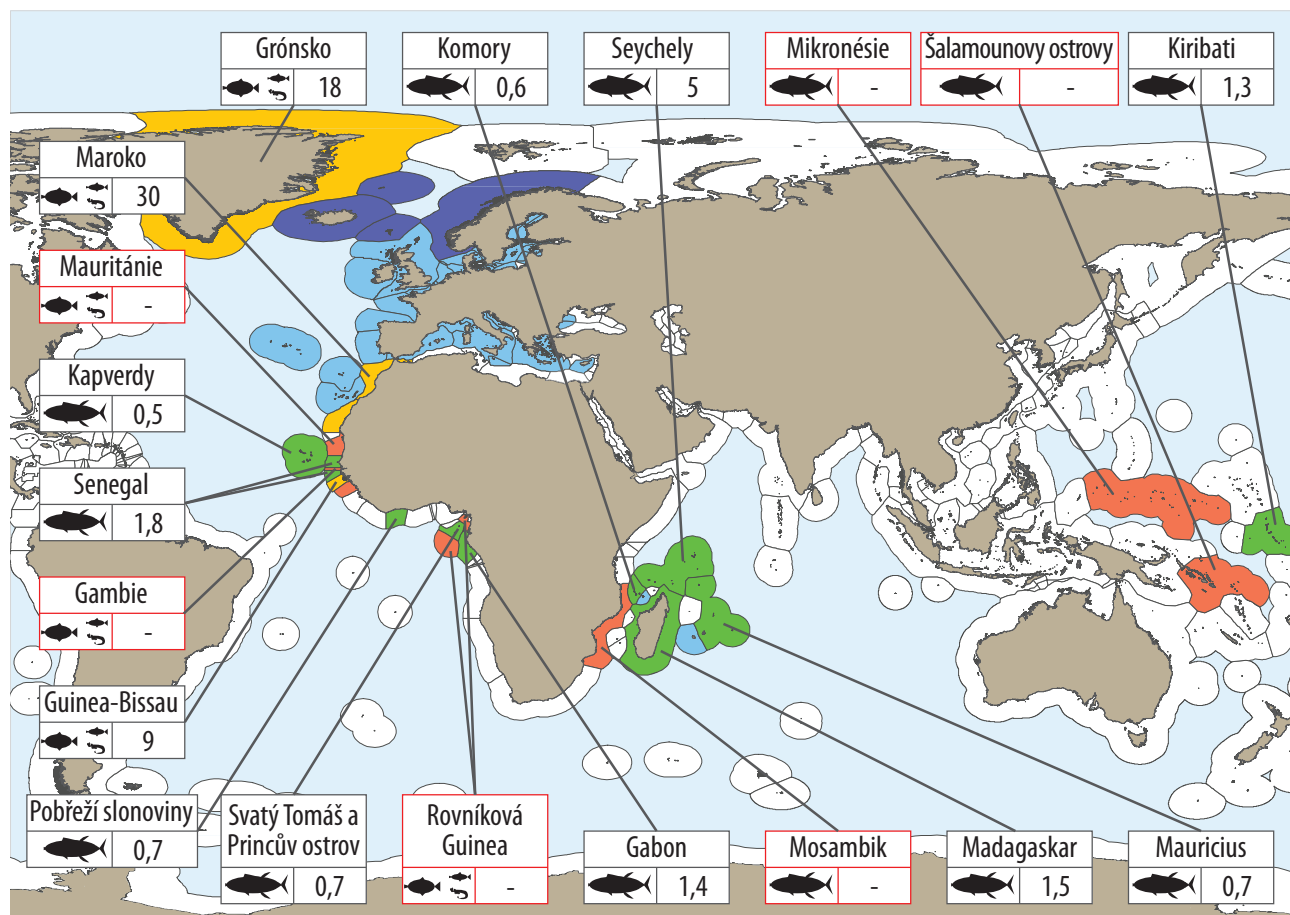
Země	Druh	Období	Celkový příspěvek EU (EUR)	Odvětvová podpora (EUR)	Práva přístupu (EUR)	Referenční množství (t)
Kapverdy ¹	Tuňák	prozatímní použití 23.12.2014 – 22.12.2018	525 000	262 500	262 500	5 000 a počet plavidel
Komory	Tuňák	1.1.2014 – 1.1.2017	600 000	300 000	300 000	6 000
Pobřeží slonoviny	Tuňák	1.7.2013 – 30.6.2018	680 000	257 500	422 500	6 500
Gabon	Tuňák	24.7.2013 – 23.7.2016	1 350 000	450 000	900 000	20 000
Grónsko	Smlouvaná dohoda	1.1.2013 – 31.12.2015	17 847 244	2 743 041	15 104 203	třeska obecná 2 200, pelagický okouník 3 000, druhy okouníka žijící při dně 2 000, platýs černý – západ 2 500, platýs černý – východ 4 315, kreveta – západ 3 400, kreveta – východ 7 500, platýs obecný – západ 200, platýs obecný – východ 200, huňáček severní 60 000, krab sněžný 250, hlavoun spp. – západ 100, hlavoun spp. – východ 100 Krevety, druhy žijící u dna, hlavonožci a tuňák
Guinea-Bissau	Smlouvaná dohoda	24.11.2014 – 23.11.2017	9 200 000	3 000 000	6 200 000	Bez referenčního množství. Pouze počet plavidel a celková rybolovná kapacita.
Kiribati	Tuňák	16.9.2012 – 15.9.2015	1 325 000	350 000	975 000	15 000
Madagaskar	Tuňák	1.1.2015 – 31.12.2018	1 566 250	700 000	866 250	15 750
Maurícius	Tuňák	28.1.2014 – 27.1.2017	660 000	302 500	357 500	5 500
Maroko	Smlouvaná dohoda	15.7.2014 – 14.7.2018	30 000 000	14 000 000	16 000 000	Pelagické druhy, druhy žijící u dna a tuňák 80 000 pelagické druhy, ostatní bez referenčního množství. Počet plavidel a celková rybolovná kapacita pouze pro pelagické druhy, druhy žijící u dna a tuňák.
Mosambik	Tuňák	1.2.2012 – 31.1.2015	980 000	460 000	520 000	8 000
Svatý Tomáš a Princův ostrov	Tuňák	23.5.2014 – 22.5.2018	710 000	325 000	385 000	7 000
Senegal ¹	Tuňák	20.11.2014 – 19.11.2019	1 738 000	750 000	988 000	14 000
Seychely ¹	Tuňák	18.1.2014 – 17.1.2020	5 116 666	2 533 333	2 583 333	50 000
Roční platby celkem			72 298 160	26 433 874	45 864 286	
Poslední protokoly se zeměmi, jednání s nimiž se zpozdila						
Mauritánie ²	Smlouvaná dohoda	16.12.2012 – 15.12.2014	70 000 000	3 000 000	67 000 000	koryši 5 000 (kvóta), štikozubec černý 4 000 (kvóta), plavidla lovící druhy žijící při dně (kromě štikozubce černého) a vybavená jinými lovnými zařízeními než sítěmi 2 500 (kvóta), mrazírenská plavidla pro lov tuňáka 5 000, plavidla lovící tuňáky na pruty a plavidla pro povrchový rybolov na dlouhou lovnou šňůru 10 000, mrazírenské trawler pro pelagický rybolov 285 000 (kvóta), lov krabů 200 (kvóta), plavidla pro pelagický rybolov bez mrazírenského zařízení 15 000 (kvóta)
Mosambik	Tuňák	1.2.2012 – 31.1.2015	980 000	460 000	520 000	8 000

1 Finanční příspěvek za přístupová práva je vypočten jako průměr ročních plateb.

2 Jednání mezi Evropskou komisí a Mauritánií o ustavení nového protokolu byla úspěšně ukončena dne 10. července 2015. Tento čtyřletý protokol odpovídá částce 59,125 milionu EUR ročně a ještě musí být schválen Radou a odsouhlasen Evropským parlamentem.

Zdroj: internetové stránky GŘ pro námořní záležitosti a rybolov a nařízení.

Dohody o partnerství v oblasti rybolovu

Smišená dohoda

Dohoda o partnerství v oblasti rybolovu platná pro rok 2015:
Grónsko, Guinea-Bissau, Maroko.

Dohoda o tuňákoví

Dohoda o partnerství v oblasti rybolovu platná pro rok 2015:
Kapverdy, Komory, Pobřeží slonoviny, Gabon, Kiribati, Madagaskar, Mauricius, Svätý Tomáš a Princův ostrov, Senegal, Seychely.

Země s dohodami, ale bez platných protokolů:
Rovníková Guinea, Gambie, Mauritánie¹, Mikronésie, Mosambik, Šalamounovy ostrovy.

Vody EU

Severské dohody

Země	
Typ dohody	Příspěvek EU na rok 2015 v milionech eur

Země (spící dohoda)	
Typ dohody	-

¹ Jednání mezi Evropskou komisí a Mauritánií o ustavení nového protokolu byla úspěšně ukončena dne 10. července 2015. Tento čtyřletý protokol odpovídá částce 59,125 milionu EUR ročně a ještě musí být schválen Radou a odsouhlasen Evropským parlamentem.

Shrnutí

I V rámci nedávné reformy společné rybářské politiky (SRP) představují dohody o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu především nástroj zlepšování správy odvětví rybolovu ve výlučných ekonomických zónách pobřežních partnerských zemí podle stejných zásad, jaké jsou používány v EU. Cílem je zajistit udržitelné využívání zdrojů a současně podporovat kapacitu našich partnerů rozvíjet odvětví rybolovu.

Dohody se zakládají na nejlepších dostupných vědeckých poznatcích, jsou zcela transparentní a nediskriminační. Tyto zásady jsou zakotveny v protokolech k dohodám o partnerství v oblasti rybolovu, které byly nedávno sjednány. Protokoly byly sjednány s cílem maximalizovat efektivitu nákladů na přístup do rybolovných oblastí partnerů a na poskytování odvětvové podpory.

Odpověď na body III a IV

Sjednání protokolů k dohodám o partnerství v oblasti rybolovu závisí na řadě faktorů, přičemž na mnohé z nich nemá Komise vliv. Musí být dodržována pravidla, která zahrnují i další instituce EU, například Radu a Parlament. Celková délka vyjednávání rovněž silně závisí na vnitřních přijímacích postupech v partnerské třetí zemi.

Pokud došlo k přerušení, bylo obecně krátkého trvání a nemělo dopad na rybolovné činnosti rybářského loďstva EU.

V

Tento přechodný režim je založen na článku 9 nařízení (ES) č. 1006/2008 o udělování oprávnění k rybolovným činnostem, který by zajistil kontinuitu rybolovných činností po omezenou dobu šesti měsíců za situace, kdy byl mezi EU a partnerskou zemí protokol sjednán, ale dosud se prozatím neuplatňuje. Takové přechodné licence poskytované výhradně dobrovolně partnerskou zemí na žádost Komise by měly být považovány za licence, jež jsou uděleny podle hlavní dohody (přestože chybí protokol), a proto nejsou v rozporu s ustanovením o výlučnosti (na rozdíl od čistě „soukromých licencí“, které by v rozporu byly, jak vysvětlil Soudní dvůr ve věci C-565/13).

VI

Z tohoto pojetí vyplývá, že tam, kde je to vhodné, jsou cíle a opatření v oblasti řízení rybolovu a kvóty k rozdělení trhů zavedené pobřežním státem mezi jednotlivé zúčastněné subjekty jasně určeny a dobře známy, jak je tomu v případě smíšených dohod s Grónskem, Marokem, Mauritánií a Guineou-Bissau.

Pokud jde o dohody o tuňácích, rybolovná práva se zřizují na základě cílů a opatření v oblasti řízení rybolovu přijatých příslušnými regionálními organizacemi pro řízení rybolovu, jimž je svěřeno provádění těchto úkolů na regionální úrovni, a vycházejí z vědecké práce a poradenství těchto organizací.

VII

Komise bere na vědomí míru využití rybolovných práv v minulosti, vnější faktory, které mohou mít dopad na využívání rybolovných práv v závislosti na dostupnosti a variabilitě úlovků.

Referenční úrovně úlovků sjednané v protokolech k dohodám o partnerství v oblasti lovu tuňáků – což nejsou limity úlovků – jsou založeny na předchozích hlášených úlovcích rybářského loďstva EU. Referenční množství sjednaná v příslušných protokolech, která jsou pro naše partnery důležitou podmínkou, představují právní základ pro úhradu příspěvku EU za přístup. Takové referenční úrovně však musí brát v úvahu také vysokou meziroční variabilitu úlovků v různých oblastech, která je způsobena různou mírou rozšíření a hojnosti vysoce stěhovavých druhů v jednotlivých letech.

Pokud jde o spojitost mezi možným nedostatečným využitím rybolovných práv a prováděním přísnějších omezujících technických opatření pro zachování zdrojů, je třeba připomenout, že tato opatření jsou sjednávána mezi stranami za účelem zajištění udržitelného využívání různých populací, snížení dopadu rybolovných činností na mořské ekosystémy a zabránění konfliktům mezi zahraničním průmyslovým loďstvem a drobnými pobřežními rybáři z pobřežních států.

Technická opatření pro zachování zdrojů jsou často zakotvena ve vnitrostátních právních předpisech partnerských zemí, a proto nemohou být předmětem vyjednávání. Musí být do dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu začleněna.

Zásada, podle které EU platí příspěvek za přístup předem, zajišťuje partnerské zemi stabilní příjem, čímž se dohody o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu stávají atraktivním nástrojem správy.

VIII

Komise si byla vědoma problémů se srovnatelností metodik používaných nezávislými konzultanty při vypracování hodnocení. V návaznosti na interní audit a na základě pravidel, která z tohoto auditu vzešla, vytvořila Komise společnou šablonu pro působnost hodnocení prováděných v kontextu dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu. Jednotná společná metodika pro hodnocení hospodářského dopadu dohod o partnerství v oblasti rybolovu byla schválena a zavedena od počátku roku 2015.

IX

Komise se v posledních letech věnovala úpravě svých nástrojů IT a počátkem roku 2013 zahájila tzv. „projekt IT licence“, který bude digitálně zaznamenávat jak přenos, tak následná oprávnění. Stávající nástroje IT umožňují Komisi lépe řídit postupy týkající se žádostí o udělení oprávnění k rybolovu a jejich vyřízení, od podání úplného požadavku členským státem až po vydání oprávnění třetí zemí.

X

Od roku 2011 vyvíjela Komise nové postupy pro předávání údajů a nové databáze, zejména takzvaný „DataWareHouse“ (datový sklad), aby umožnila lepší a řádné sledování všech úlovků rybářských plavidel EU. Tyto nástroje byly připraveny ke konci roku 2013 a v průběhu roku 2014 byly postupně uváděny do provozu v závislosti na kapacitě členských států tento systém provádět. Pokud se objeví konkrétní otázky, jsou prodiskutovány s členskými státy.

XI

Pokyny pro provádění odvětvové podpory zpracované útvary Komise v roce 2013 a aktualizované v roce 2014 stanovují zásady, které je nutno dodržovat při definování a sledování odvětvové podpory, a konkrétní pravidla týkající se požadavků na podávání zpráv. To umožňuje úpravy programu, na nichž se dohodne smíšený výbor.

Tyto pokyny byly v posledních protokolech doplněny konkrétními ustanoveními týkajícími se provádění a sledování odvětvové podpory.

Mimo jiné požadují vytvoření a odsouhlasení matice činností, jež mají být financovány pomocí odvětvové podpory, která jasně určí akce, jež mají být podpořeny, cíle a dosažené výsledky.

Tuto matici pravidelně zkoumá smíšený výbor a sleduje přidělenec pro rybolov, aby bylo zajištěno, že program vyjádřený maticí je dodržován.

XII

V návaznosti na novou společnou rybářskou politiku přijatou v roce 2013, která obsahuje oddělení plateb odvětvové podpory od plateb za přístupová práva a s nimi souvisejících podmínek, jsou nyní platby odvětvové podpory přímo spojeny s výkonem a využitím odvětvové podpory.

Odvětvová podpora v rámci dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu je nyní poskytována na základě omezeného počtu konkrétních akcí navržených partnerskou zemí, a nikoli systematicky, jako je tomu u podpory z Evropského rozvojového fondu (ERF), jež mimo jiné obsahuje rozpočtovou podporu. Kromě toho je odvětvová podpora obecně mnohem nižší než podpora z ERF.

Pro případy, kdy partnerská země s příslušným odůvodněním žádá o přerozdělení prostředků v rámci programu, existují ustanovení o revizi odvětvové podpory ve smíšeném výboru, nebo v případě nutnosti o pozastavení plateb odvětvové podpory do doby, než bude dosaženo uspokojivého provádění odvětvové podpory.

XIII a)

Komise toto doporučení přijímá.

XIII b)

Komise toto doporučení přijímá a zahájila jeho provádění.

XIII c)

Komise může toto doporučení přijmout, přičemž jeho provedení je podmíněno jednáním a dohodou mezi EU a dotčenou třetí zemí.

XIII d)

Komise může toto doporučení přijmout a již zahájila postup konzultací se zúčastněnými subjekty.

XIII e)

Komise toto doporučení přijímá.

V prosinci 2014 byla Komisi předložena nová metodika, která byla přijata v lednu 2015. Bude představovat společný základ pro provádění hodnocení ekonomického dopadu protokolů, které bude realizováno v předstihu před budoucími jednáními. Jakmile bude tato metodika systematicky uplatňována, bude plně odpovídat doporučením Účetního dvora.

XIII f)

Komise toto doporučení přijímá a zastává názor, že již podniká nutné kroky k nápravě této situace.

Komise se v posledních letech věnovala úpravě svých nástrojů IT a spustila tzv. „projekt IT licence“, který bude digitálně zaznamenávat jak přenos, tak následná oprávnění.

XIII g)

Komise toto doporučení přijímá a zastává názor, že již podniká nutné kroky k nápravě této situace.

Při jednáních o obnově protokolů Komise aktivně prosazuje používání elektronických licencí pro plavidla EU.

XIII h)

Komise toto doporučení přijímá a zastává názor, že již podniká nutné kroky k nápravě této situace.

Komise je v neustálém kontaktu s členskými státy za účelem řešení všech technických otázek.

XIII i)

Komise toto doporučení přijímá a zastává názor, že již bylo částečně provedeno, neboť stanovila konkrétní pokyny pro řízení a sledování odvětvové podpory, a s výhradou jednání s partnerskými zeměmi bude podnikat nutné kroky k jeho plnému provedení.

XIII j)

Komise toto doporučení přijímá a zastává názor, že již bylo částečně provedeno.

Nová společná rybářská politika si stanovila jako jednu ze zásad řádné správy (čl. 3 písm. h) nařízení (EU) č. 1380/2013) „soulad s jinými politikami Unie“. Na tomto základě se aspekty rybolovu stále více začleňují do rozvojové politiky.

XIII k)

Komise toto doporučení přijímá a zastává názor, že je částečně prováděno.

Výplaty se posuzují na zasedáních smíšeného výboru pro každou dohodu o partnerství v oblasti rybolovu jednou ročně. Jestliže smíšený výbor konstatuje a shodne se, že poskytnuté finanční prostředky nebyly dostatečně využity, platba odvětvové podpory pro následující roky může být pozastavena.

Připomínky

21

V případě Mauritánie nedošlo mezi protokoly na období 2008–2012 a 2013–2014 k přerušení rybolovných činností.

22

V souladu s článkem 9 nařízení o udělování oprávnění k rybolovným činnostem mauritánské orgány souhlasily s vydáním licencí k žádostem, které jim byly zaslány. Kdyby majitelé plavidel EU požádali o vydání licencí pro jiné kategorie rybolovu, mohly jim být vydány pro tyto jiné kategorie. V té době však od majitelů plavidel nebyly žádné žádosti obdrženy.

23

Řešení vyjednané s Mauritánií v červenci 2014 je kompromisem ve věci uplynutí doby platnosti a bylo akceptováno Komisí se souhlasem dotčených členských států.

24

Možnost poskytnutí náhrady za přerušení rybolovných činností vychází z nařízení o Evropském rybářském fondu. Tyto částky náhrad jsou již zahrnuty do rozpočtu EU, a proto by nepředstavovaly pro EU dodatečné výdaje.

28

Nová společná rybářská politika si stanovila jako jednu ze zásad řádné správy (čl. 3 písm. h) nařízení (EU) č. 1380/2013) „soulad s jinými politikami Unie“.

Zlepšená spolupráce s GR DEVCO, jak na vrcholné, tak na nižších úrovních vedení, zajistí efektivní využívání finanční podpory poskytované EU, buď prostřednictvím dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu, nebo pomocí ERF, a dalšími dárci.

Odvětvová podpora EU je poskytována mimo jiné pro zlepšení správy na vnitrostátní úrovni, zatímco financování z ERF poskytované IOC na regionální úrovni má za cíl dále rozvíjet regionální spolupráci. Přídělenec pro rybolov v delegaci EU na místě svými pravidelnými kontakty s IOC rovněž přispívá k zajištění komplementarity financovaných akcí.

31

Prostřednictvím dohod o partnerství v oblasti rybolovu, a zejména prostřednictvím odvětvové podpory, se EU snaží též posílit vědeckou spolupráci týkající se stavu populací, rybolovu a hodnocení opatření v oblasti řízení mezi EU a vědci partnerských zemí prostřednictvím smíšených vědeckých výborů ve smíšených dohodách o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu a dále podporovat účast vědců a manažerů z partnerských zemí na jednáních regionálních organizací pro řízení rybolovu v kontextu dohod o partnerství v oblasti udržitelného lovu tuňáků.

Pro dohody o lovu tuňáků by měly protokoly zajišťovat práva přístupu pouze tehdy, jsou-li v souladu se zásadami řízení vyjádřenými v Úmluvě Organizace spojených národů o mořském právu (UNCLOS). Komise by proto měla zajistit, aby dohody o partnerství v oblasti rybolovu zohledňovaly usnesení a doporučení regionálních organizací pro řízení rybolovu týkající se stavu populací ryb.

U smíšených dohod provádí smíšený vědecký výbor pravidelně přezkum všech relevantních a dostupných informací o úlovcích, intenzitě rybolovu a stavu populací týkajících se příslušných protokolů k dohodám o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu.

Podle článku 61 úmluvy UNCLOS i v případě, kdy pobřežní stát určí přebytek, stále nesou EU a stát vlajky odpovědnost za to, aby nedošlo k nadměrnému rybolovu. Proto EU usiluje o dosažení úplné transparentnosti v oblasti rybolovných práv a cílů řízení. Pojem přebytku však neznamená, že je třeba přijmout způsob řízení založený na limitech úlovků. Míra úmrtnosti způsobená rybolovem může být omezována opatřeními jiného druhu, například limity kapacity, limity intenzity rybolovu apod.

32

Míra úmrtnosti způsobená rybolovem je omezena limity kapacity, které byly stanoveny na základě plánů rozvoje loďstev členů Komise pro tuňáky Indického oceánu, přičemž úrovně kapacity vztahující se k EU jsou v protokolech dodržovány.

Odpověď na body 33–34

Ve všech posledních jednáních hrály otázky řádného finančního řízení a efektivnosti nákladů v průběhu jednání hlavní roli. Odrazem toho je restrukturalizace finanční složky, v níž nyní odvětví nese větší podíl na finančním břemeni přístupových plateb než EU.

39

Informace z hodnocení také ukazují, že v důsledku nového vyvážení přínosu přidané hodnoty ve prospěch Mauritánie v protokolu na období 2013 až 2014 přímá přidaná hodnota pro všechny příjemce ve srovnání s předešlým protokolem poklesla jen mírně (z 0,86 na 0,8).

To by mělo vyplývat mimo jiné ze skutečnosti, že hodnocení se týkalo období pouhých 11 měsíců z celkové dvouleté doby platnosti protokolu, které se krylo s obdobím nízkého využití. Navíc je třeba si povšimnout velké proměnlivosti tržních cen drobných pelagických druhů, což má nepochybně vliv na odhady přidané hodnoty. Z těchto důvodů je třeba k závěrům hodnocení přistupovat opatrně.

40

Jednání s Mauritánií o následném protokolu byla z tohoto důvodu pozastavena.

41

Při sjednávání nového protokolu s Mosambikem byly tyto technické podmínky členskými státy přijaty s ohledem na to, že Komise dokonce získala odchylku od vnitrostátních právních předpisů (povinná inspekce pouze 1/3 loďstva namísto loďstva celého) za účelem maximálního využití protokolu.

46

Dohody o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu a rozpočtová podpora z ERF se liší svou povahou a sjednávají se odděleně. Časový rozvrh sjednávání podpory z ERF a podpory v rámci dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu se málokdy překrývá. Programování ERF se projednává jednou za 7 let, zatímco průměrná doba platnosti dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu je 3–4 roky.

Proto Komise zastává názor, že to nebude mít vliv na její pozici během jednání o dohodách o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu.

Celkově je postup uplatňovaný vůči našim partnerským zemím jednotný a soudržný.

49

Komise spoléhá na údaje poskytované členskými státy v souladu s požadavky právních předpisů EU. Případné nesrovnalosti budou řešeny prostřednictvím nového centralizovaného systému hlášení úlovků, který umožňuje soustavné sledování. Dostupnost údajů se zlepší neustálým porovnáváním hlášených úlovků se stanoveným referenčním množstvím z protokolu.

50

Krátká doba platnosti protokolů před reformou společné rybářské politiky měla umožnit přechod k provádění nové společné rybářské politiky. Ta nyní vstoupila v platnost, a proto bude snaha sjednat protokoly s delší dobou platnosti, v průměru 4 až 5 let.

52

Vzhledem k tomu, že cíle společné rybářské politiky, pokud jde o dohody o partnerství v oblasti rybolovu, nezahrnují jejich dopad na regiony EU ani na dodávky ryb na trh EU, neočekává se, že tyto aspekty budou předmětem hodnocení.

Konzultanti najatí Komisí, aby provedli hodnocení dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu, počátkem roku 2015 vytvořili a odsouhlasili s útvary Komise společnou homogenní metodu hodnocení ekonomických dopadů v kontextu dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu.

57

Postup ověřování prováděný Komisí plně respektuje ustanovení příslušného protokolu.

Komise nyní vytváří nový systém, který bude zaznamenávat jak přenos, tak následná oprávnění, vše v digitální podobě (projekt LICENCE), a umožní Komisi lépe řídit postupy týkající se žádostí o udělení oprávnění k rybolovu a jejich vyřízení, od podání úplného požadavku členským státem až po vydání oprávnění třetí zemí.

58

Forma přenosu žádostí o oprávnění silně závisí na vnitrostátních právních předpisech partnerské země a na její lidské a administrativní kapacitě.

59

U Mauritánie delegace EU podrobně sleduje postup vydávání licencí a je neustále ve styku s příslušnými útvary Mauritánie, aby minimalizovala prodlení. Postup je navíc usnadněn přítomností zprostředkovatelů, kteří zastupují majitele lodí u místních orgánů.

60

Současný informační systém umožňuje Komisi sledovat pouze úplné žádosti o oprávnění k rybolovu zaslané příslušným státem vlajky. Cílem projektu nazvaného „IT licence“ spuštěného na počátku roku 2013 za účelem zlepšení tohoto postupu je umožnit lepší sledování postupů spojených s žádostmi o oprávnění k rybolovu a jejich vyřizováním. Komise mezitím prověřuje všechny své vnitřní postupy.

62

Ustanovení příslušných právních předpisů EU o hlášení jsou dodržována a Komise vede příslušné záznamy. Navíc pracuje na vývoji potřebných nástrojů IT pro vytvoření databáze údajů o úlovcích.

63

Od roku 2011 vyvíjela Komise nové postupy pro zadávání údajů a nové databáze, zejména takzvaný „DataWareHouse“, aby umožnila lepší a řádné sledování všech úlovků rybářských plavidel EU. Tyto nástroje byly hotovy ke konci roku 2013 a v průběhu roku 2014 byly postupně uváděny do provozu v závislosti na kapacitě členských států tento systém provádět. Pokud se objeví konkrétní otázky, jsou prodiskutovány s členskými státy.

65

Komise již tento problém identifikovala a v současné době pracuje s členskými státy, výzkumnými ústavami pro rybolov v EU a s třetími zeměmi na odsouhlasení společné a sdílené metodiky pro odhad úlovků ve vodách, na něž se vztahují dohody o partnerství v oblasti rybolovu.

Ačkoli mohlo existovat potenciální riziko vzniku dodatečných výdajů pro EU, nebylo naplněno v případě Indického oceánu, kde úlovky nepřesáhly referenční množství v žádné z dohod, který byly předmětem přezkumu účetního dvora, s výjimkou MDG v letech 2005 a 2007.

68

Viz odpověď na bod XI Shrnutí.

69

V zemích, v nichž působí více dárců, bylo-li to možné, zavedla EU koordinační schůzky s ostatními rozvojovými aktéry (srov. Mauritánie a nedávno Mosambik). Přidělenec pro rybolov se těchto koordinačních schůzek účastní. Mezi jednotlivými odděleními Delegace zapojenými do rozvoje spolupráce existují aktivní kontakty.

Na koordinačních schůzkách s dalšími dárci jsou zvolené priority EU reflektovány.

70

Delegace v Mosambiku se účastní odvětvových koordinačních schůzek dárců organizovaných ministerstvem a je zde zastoupena jako jeden z hlavních dárců v odvětví. Orgány pro rybolov navíc připravují plán činností, který je v souladu s vnitrostátními pravidly a týká se transparentnosti činností financovaných různými dárci a EU. Komise zastává názor, že riziko dvojího financování neexistuje.

72

Viz též odpověď na bod XI Shrnutí.

73

Komise usiluje o to, aby příspěvek odvětvové podpory byl jasně uveden ve vnitrostátním rozpočtu, závisí to však na vnitrostátních finančních právních předpisech partnerské země.

Komise zastává názor, že poskytovaná odvětvová podpora je v příslušných maticích partnerských zemí dohledatelná.

Komise musí také spoléhat na to, že akce, jež partnerská země podniká k provedení příslušné matice týkající se provádění odvětvové podpory, zpravidla podléhají příslušným vnitrostátním pravidlům pro zadávání veřejných zakázek.

74

Směšené výbory zřízené podle protokolů sledují provádění odvětvové podpory, včetně nákladové efektivnosti tam, kde je k dispozici.

Pokud jde o Mosambik, kromě pravidelného sledování ve smíšeném výboru je třeba teprve uskutečnit konečné hodnocení provádění odvětvové podpory poskytnuté podle protokolu na období 2012–2014. Mosambik v současné době připravuje dokumentaci pro toto hodnocení a má být zorganizován smíšený výbor za účelem posouzení pokroku.

75

Viz odpověď na bod XII Shrnutí.

U Mauritánie byla míra využití ovlivněna složitou politickou situací na počátku období 2008–2012. Navíc byla odvětvová podpora podle protokolu na období 2013–2014 snížena na 3 miliony EUR za rok na výslovnou žádost mauritánských orgánů: nešlo o původní cíl Komise ani o přímou reakci na nedostatečnou transparentnost mauritánského partnera.

Absorpční kapacita je pečlivě sledována na každém zasedání smíšeného výboru, který systematicky hodnotí a komentuje míru využití prostředků, přičemž ve srovnání s předešlými protokoly došlo v případě Seychel a Mosambiku k výrazným zlepšením.

76

Využití odvětvové podpory poskytované partnerským zemím se určuje v každém případě zvlášť podle toho, jak si partnerská země přeje využít tuto podporu ve vztahu ke své vnitrostátní politice rozvoje odvětví rybolovu.

Rámeček 2 - Madagaskar

Finanční prostředky EU jsou zastupitelné na úrovni státní rozpočtu stejně jako jakýkoli jiný zdroj vládních příjmů.

Rámeček 2 - Mauritánie

Částka 25 milionů EUR nevyčerpaných přidělů odvětvové podpory je výsledkem společného přezkumu. V březnu 2013 zaslala Mauritánie zprávu EU, v níž uvedla, že zbývající finanční prostředky činí k tomuto datu 13 milionů EUR. Tato částka však nebyla společně uznána, protože Mauritánie plně neodůvodnila základ pro svůj výpočet.

Rámeček 2 - Mosambik

Smíšený výbor souhlasil na svém zasedání v červnu 2012 s úpravou programu ex-post, jak je konstatováno v připojených přílohách zprávy, s tím, že v celkovém rámci akcí dohodnutých a zahrnutých do vnitrostátního rozpočtu budou naplánovány dodatečné projekty infrastruktury.

78

Viz odpověď na bod XII Shrnutí.

Správa odvětvové podpory se zlepšila po reformě společné rybářské politiky, která oddělila financování odvětvové podpory od plateb za přístupová práva a zvýšila sledování a uplatňování podmínek v postupu smíšeného výboru.

Viz odpověď na bod XII Shrnutí.

80

Vyplácení se zvažuje a přezkoumává na zasedáních smíšeného výboru pro každou dohodu o partnerství v oblasti rybolovu pravidelně jednou ročně. Jestliže smíšený výbor konstatuje a shodne se, že poskytnuté finanční prostředky nebyly dostatečně využity, platba odvětvové podpory pro následující roky může být pozastavena, dokud nedojde ke zlepšení využití prostředků. To bylo uplatněno zejména v případě Seychel, Mosambiku a Komor.

81

Jestliže nebylo dosaženo výsledků v prioritních akcích nebo projektech nebo byly výsledky omezené, platba odvětvové podpory v následujícím roce bude pozastavena, dokud nebude dosaženo příslušných cílů.

To je třeba chápat v té souvislosti, že akce zpravidla nejsou ve svém trvání omezeny na dotýčný finanční rok, nýbrž mohou být víceleté povahy.

82

Ačkoli zásady jsou stejné, cíle se výrazně liší vzhledem k odlišnému rozsahu a působnosti podpory a její správy.

Došlo však ke zlepšení soudržnosti a konzistence mezi útvary Komise při provádění těchto politik, pokud jde o využívání a vyplácení odvětvové podpory. Tento postup se uplatňuje na základě cílených, identifikovatelných akcí s jasnými ukazateli výsledků, podle nichž lze měřit výkonnost.

Programy odvětvové podpory jsou připravovány a založeny na potřebách partnerské země a projednávány oběma stranami ve smíšeném výboru, přičemž konečný program činností je výsledkem tohoto postupu konzultací.

Rámeček 3 - Madagaskar

Na Madagaskaru pokračovaly platby v rámci dohody o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu po rozhodnutí, že Madagaskar již nebude způsobilý pro rozpočtovou podporu. Toto rozhodnutí bylo učiněno v plné koordinaci s příslušnými útvary institucí EU, neboť platby byly jasně určeny správě odvětví rybolovu a přispívaly k ochraně zaměstnanosti a růstu odvětví rybolovu, jakož i k zajištění potravin v zemi v souvislosti s politickou krizí.

Rámeček 3 - Mosambik

Ačkoli rozpočtová podpora byla opožděna, nebyla zde žádná souvislost s platbou odvětvové podpory, neboť tento fakt neměl žádné přímé dopady na provádění dohodnutých konkrétních pracovních programů odvětvové podpory. Byla tedy uznána odlišná povaha obou režimů podpory.

Komise je přesvědčena, že větší soudržnost mezi rozvojovou politikou a rybářskou politikou znamená nutně totožný přístup k platbám finančních prostředků v rámci jednotlivých politik, neboť každá z nich se řídí specifickými právními nástroji, jejichž podmínky je třeba dodržovat.

83

Viz odpověď na bod XI Shrnutí.

Komise se snaží, aby příspěvky odvětvové podpory byly zahrnuty do finančních právních předpisů partnerských zemí, s cílem zajistit transparentnost finančních prostředků.

Závěry a doporučení

85

Sjednávání protokolů k dohodám o partnerství v oblasti rybolovu závisí na řadě faktorů, z nichž na mnohé nemá Komise vliv. Musí být dodržována pravidla, do nichž jsou zapojeny další instituce EU, například Rada a Parlament. Celková délka postupu vyjednávání rovněž silně závisí na vnitřních postupech pro přijímání v partnerské třetí zemi.

86

Tento přechodný režim je založen na článku 9 nařízení (ES) č. 1006/2008, který zajišťuje kontinuitu rybolovných činností po omezenou dobu šesti měsíců za situace, kdy byl mezi EU a partnerskou zemí protokol sjednán, ale dosud se prozatímne neuplatňuje. Takové přechodné licence poskytované výhradně dobrovolně partnerskou zemí na žádost Komise by měly být považovány za licence, jež jsou uděleny podle hlavní dohody (přestože chybí protokol), a proto nejsou v rozporu s ustanovením o výlučnosti (na rozdíl od čistě „soukromých licencí“, které by v rozporu byly, jak vysvětlil Soudní dvůr ve věci C-565/13).

87

Pokud jde o dohody o lovu tuňáků, tento postup se již uplatňuje, zejména v Indickém oceánu, kde rybolov s partnerskými zeměmi zrcadlově odráží migrační trasy tuňáků. Pokud jde o „smíšené dohody“, bude obtížnější toho dosáhnout vzhledem k tomu, že jsou dotčeny různé oblasti rybolovu.

88

Z tohoto pojetí vyplývá, že tam, kde je to vhodné, že cíle a opatření v oblasti řízení rybolovu a kvóty k rozdělení trhů zavedené pobřežním státem pro jednotlivé zúčastněné subjekty jsou jasně určeny a dobře známy, jak je tomu v případě smíšených dohod s Grónskem, Marokem, Mauritánií a Guineou-Bissau.

Pokud jde o dohody o tuňácích, rybolovná práva se zřizují na základě cílů a opatření v oblasti řízení rybolovu přijatých příslušnými regionálními organizacemi pro řízení rybolovu, jimž je svěřeno provádění těchto úkolů na regionální úrovni, a vycházejí z vědecké práce a poradenství těchto organizací.

89

Komise bere v úvahu úroveň využití rybolovných práv v minulosti, externí faktory, které mohou mít dopad na využívání rybolovných práv v závislosti na dostupnosti a variabilitě úlovků.

Referenční úrovně úlovků sjednané v protokolech k dohodám o partnerství v oblasti lovu tuňáků – což nejsou limity úlovků – jsou založeny na předchozích hlášených úlovcích rybářského loďstva EU. Referenční množství sjednaná v příslušných protokolech, která jsou pro naše partnery důležitou podmínkou, představují právní základ pro úhradu příspěvku EU za přístup. Takové referenční úrovně úlovků však musí brát v úvahu také vysokou meziroční variabilitu úlovků v různých oblastech, která je způsobena různou mírou rozšíření a hojnosti vysoce stěhovavých druhů v jednotlivých letech.

Pokud jde o spojitost mezi možným nedostatečným využitím rybolovných práv a prováděním přísnějších omezujících technických opatření pro zachování zdrojů, je třeba připomenout, že tato opatření jsou sjednávána mezi stranami za účelem zajištění udržitelného využívání populací, snížení dopadu rybolovných činností na mořské ekosystémy a zabránění konfliktům mezi zahraničním průmyslovým loďstvem a drobnými pobřežními rybáři z pobřežních států.

Technická opatření pro zachování zdrojů jsou často zakotvena ve vnitrostátních právních předpisech partnerských zemí, a proto nemohou být předmětem vyjednávání. Musí být do dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu začleněna.

Zásada, podle které EU platí příspěvek za přístup předem, zajišťuje partnerské zemi stabilní příjem, čímž se dohody o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu stávají atraktivním nástrojem správy.

90

Komise si byla vědoma problémů se srovnatelností metodik používaných nezávislými konzultanty při vypracování hodnocení. V návaznosti na interní audit a na základě pravidel, která z tohoto auditu vzešla, zřídila Komise společnou šablonu pro působnost hodnocení prováděných v kontextu dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu. Jednotná společná metodika pro hodnocení hospodářského dopadu dohod o partnerství v oblasti rybolovu byla schválena a zavedena od počátku roku 2015.

Doporučení 1 a)

Komise toto doporučení přijímá.

Doporučení 1 b)

Komise toto doporučení přijímá a zahájila jeho provádění.

Doporučení 1 c)

Komise toto doporučení přijímá, přičemž jeho provedení je podmíněno jednáním a dohodou mezi EU a dotčenou třetí zemí.

Doporučení 1 d)

Komise toto doporučení přijímá a již zahájila postup konzultací se zúčastněnými subjekty.

Doporučení 1 e)

Komise toto doporučení přijímá.

V prosinci 2014 byla Komisi předložena nová metodika, která byla přijata v lednu 2015. Bude představovat společný základ pro provádění hodnocení ekonomického dopadu protokolů, které bude realizováno v předstihu před budoucími jednáními. Jakmile bude tato metodika systematicky uplatňována, bude plně odpovídat doporučením Účetního dvora.

92

Komise se v posledních letech věnovala úpravě svých nástrojů IT a počátkem roku 2013 spustila tzv. „projekt IT licence“, který bude digitálně zaznamenávat jak přenos, tak následná oprávnění. Stávající nástroje IT umožňují Komisi lépe řídit postupy týkající se žádostí o udělení oprávnění k rybolovu a jejich vyřízení, od podání úplného požadavku členským státem až po vydání oprávnění třetí zemí.

93

Od roku 2011 vyvíjela Komise nové postupy pro zadávání údajů a nové databáze, zejména takzvaný „datový sklad“, aby umožnila lepší a řádné sledování všech úlovků rybářských plavidel EU. Tyto nástroje byly připraveny ke konci roku 2013 a v průběhu roku 2014 byly postupně uváděny do provozu v závislosti na kapacitě členských států tento systém provádět. Pokud se objeví konkrétní otázky, jsou diskutovány s členskými státy.

Doporučení 2 a)

Komise toto doporučení přijímá a zastává názor, že již podniká nutné kroky k nápravě této situace.

Komise se v posledních letech věnovala úpravě svých nástrojů IT a spustila tzv. „projekt IT licence“, který bude digitálně zaznamenávat jak přenos, tak následná oprávnění.

Doporučení 2 b)

Komise toto doporučení přijímá a zastává názor, že již podniká nutné kroky k nápravě této situace.

Při jednáních o obnově protokolů Komise aktivně prosazuje používání elektronických licencí pro plavidla EU.

Doporučení 2 c)

Komise toto doporučení přijímá a zastává názor, že již podniká nutné kroky k nápravě této situace.

Komise je v neustálém kontaktu s členskými státy za účelem řešení všech technických otázek.

94

Pokyny pro provádění odvětvové podpory zpracované útvary Komise v roce 2013 a aktualizované v roce 2014 stanoví zásady, které je nutno dodržovat při definování a sledování odvětvové podpory, a konkrétní pravidla týkající se požadavků na podávání zpráv. To umožňuje úpravy programu, na nichž se dohodne smíšený výbor.

Tyto pokyny byly v posledních protokolech doplněny speciálními ustanoveními týkajícími se provádění a sledování odvětvové podpory.

Mimo jiné požadují vytvoření a odsouhlasení matice činností, jež mají být financovány pomocí odvětvové podpory, která jasně určí akce, jež mají být podpořeny, cíle a dosažené výsledky.

Tuto matici pravidelně zkoumá smíšený výbor a sleduje přidělenec pro rybolov, aby bylo zajištěno, že program vyjádřený maticí je dodržován.

95

V návaznosti na novou společnou rybářskou politiku přijatou v roce 2013, která obsahuje oddělení plateb odvětvové podpory od plateb za přístupová práva a s nimi souvisejících podmínek, jsou nyní platby odvětvové podpory přímo spojeny s výko-nem a využitím odvětvové podpory.

Odvětvová podpora v rámci dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu je nyní poskytována na základě omezeného počtu konkrétních akcí navrhovaných partnerskou zemí, nikoli systematicky, jako je tomu u podpory z ERF, jež mimo jiné obsahuje rozpočtovou podporu. Kromě toho je odvětvová podpora obecně mnohem nižší než podpora pomocí ERF.

Pro případy, kdy partnerská země s příslušným odůvodněním žádá o přerozdělení prostředků v rámci programu, existují ustanovení o revizi odvětvové podpory ve smíšeném výboru, nebo v případě nutnosti o pozastavení plateb odvětvové podpory do doby, než bude dosaženo uspokojivého provádění odvětvové podpory.

Doporučení 3 a)

Komise toto doporučení přijímá a zastává názor, že již bylo částečně provedeno, neboť stanovila konkrétní pokyny pro řízení a sledování odvětvové podpory, a s výhradou jednání s partnerskými zeměmi bude podnikat nutné kroky k jeho plnému provedení.

Doporučení 3 b)

Komise toto doporučení přijímá a zastává názor, že již bylo částečně provedeno.

Nová společná rybářská politika si stanovila jako jednu ze zásad řádné správy (čl. 3 písm. h) nařízení (EU) č. 1380/2013) „soulad s jinými politikami Unie“. Na tomto základě se aspekty rybolovu stále více začleňují do rozvojové politiky.

Doporučení 3 c)

Komise toto doporučení přijímá a zastává názor, že je částečně prováděno.

Vyplácení se zvažuje na zasedáních smíšeného výboru pro každou dohodu o partnerství v oblasti rybolovu jednou ročně. Jestliže smíšený výbor konstatuje a shodne se, že poskytnuté finanční prostředky nebyly dostatečně využity, platba odvětvové podpory pro následující roky může být pozastavena.

Odpověď na tabulku 4

U Mosambiku vedlo následné ověření Komisí k opravě údajů. Podle současných informací, které má Komise k dispozici, činily úlovky 2 330 t, což dobře odpovídá množství hlášenému Španělskem a Francií za stejný rok (2 326 t).

JAK ZÍSKAT PUBLIKACE EU

Bezplatné publikace:

- jeden výtisk:
prostřednictvím stránek EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>);
- více výtisků, plakáty či pohlednice:
na zastoupeních Evropské unie (http://ec.europa.eu/represent_cs.htm)
a na delegacích Evropské unie v zemích mimo EU (http://eeas.europa.eu/delegations/index_cs.htm);
můžete se také obrátit na síť Europe Direct na adrese http://europa.eu/europedirect/index_cs.htm
nebo na telefonní lince 00 800 6 7 8 9 10 11 (zdarma v rámci EU) (*).

(*) Informace jsou poskytovány zdarma, stejně jako většina telefonních hovorů (někteří operátoři, telefonní automaty nebo hotely však mohou telefonické spojení zpoplatnit).

Placené publikace:

- prostřednictvím stránek EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).

Evropská unie (EU) sjednává s pobřežními zeměmi dohody s cílem získat práva přístupu k lovištím těchto zemí pro zámořské loďstvo EU a podporovat správu a udržitelný rozvoj místního rybářského sektoru. Účetní dvůr dospěl k závěru, že Komise obecně řídí dohody o partnerství v oblasti rybolovu řádně, určitá zlepšení je přesto potřeba provést. Množství ryb dojednaná s pobřežními státy byla zpravidla vyšší než skutečné úlovky flotily EU. Oproti očekávání tedy byly tyto dohody pro EU relativně nákladnější. Monitorování údajů o úlovcích a licenční řízení nebyla dostatečně spolehlivá a podpora poskytovaná na udržitelný rozvoj místních rybářských sektorů potřebovala jasnější podmínky způsobilosti a lepší koordinaci a konzistentnost s ostatní rozvojovou podporou EU.

EVROPSKÝ
ÚČETNÍ DVŮR

Úřad pro publikace